

Drobne ogłoszenia za słowo 15 groszy. — Ogłoszenia zwykłe 1 milim. jedna łama 20 gr. Wiersz w rubryce „Nadświeżone” jedna łama zł. 0.60. — Wiersz milim po kronice jedna łama zł. 1. — Ogłoszenia przez tekst wiersz milim. jedna łama zł. 0.75. — Dla poszukujących pracy i zafiarowanie pracy, całe ogłoszenia bez względu na ilość słów 50 gr. — Ogłoszenia matrym. i koresp. prywatne za jedno słowo 15 gr. — Za skład tabelaryczny komb. 50 proc.

Redaktor naczelny:
Józef Nekanda-Trepka.

GONIEC

KRAKOWSKI

20
GROSZY

Prenumerata wynosi w Krakowie mies. zł. 4.50, z odnośzeniem do domu zł. 5.00. — Zamiejscowa zł. 5.00. — Zagranicą zł. 8.50.

Redaktor odpowiedzialny:
Marjan Bobrowski.

Redakcja i Administracja Dunajewskiego 7. — Tel. 2502. — P. K. O. Warszawa Nr. 151.100, Kraków Nr. 404.100.

P. P. S. a wolność zgromadzeń.

Dłużej, niż rozbiórka soboru na Placu Saskim, bo już od trzech lat, wlecz się sprawa ustawy o zgromadzeniach w naszym Sejmie. Komisja Konstytucyjna czyta rozprawia, głosi, odracza się i wznawia obrady, wysadza podkomisje z trzech członków, z pięciu członków, ośmiu członków, z referentem i koreferentem, z ministrem lub bez ministra... Tymczasem Polska wiecuje. Co tydzień spada 100 wieców na różne okolice kraju. Obywatele nie bardzo umiają wiecować, władze nie wiedzą, czego się trzymać, ale jakoś tam będzie. Wciąż jest nadzieja, że w szkole życia na Placu Teatralnym, czy na Nowym Świecie pan Fiderkiewicz z p. Niskim, p. Bryl z p. Dąbskim, p. Okoń z p. Dziduchiem wypracują rdzennie polski obyczaj wiecowy.

Lecz czemuż Sejm dotychczas nie uregulował tej sprawy? Długo by to wyjaśniać. Nie zapuszczając się w socjologię ani w psychologię, przypomnijmy dotychczasowy bieg walki o wolność zgromadzeń, a wiele kwestji się wyjaśni.

Kiedy w kwietniu r. 1923 generał Wł. Sikorski, jako minister Spraw Wewnętrznych wniósł do Sejmu projekt ustawy o zgromadzeniach, przyjęto go na lewicy z dyskretną rezerwą. Projekt był wprowadzić rygorystyczny; ale wszak wniósł go minister, który za pomocą stanu wyjątkowego stłumił „faszystowską” swawolę, i za to właśnie cieszył się poparciem lewicy. Powstał Rząd Witosza z posłem Kiernikiem jako ministrem Spraw Wewnętrznych. Ks. K. Lutosławski w porozumieniu z ministrem wypracował w Komisji Konstytucyjnej inny projekt, w wielu szczegółach łagodniejszy od poprzedniego. Lewica nasza z socjalistami na czele potępiła dzieło Komisji przez usta posła Czapińskiego, jako „poprostu potworne kpiny z nowoczesnej demokracji”. Widocznie już zapomniano zgromadzenia grudniowe, a pamiętano świeże listopadowe. Po śmierci ks. Lutosławskiego projekt wrócił do Komisji. Chwilowa większość powierzyła referat p. Czapińskiemu, koreferat p. Konopczyńskiemu.

Uptynał rok, a referent p. Czapiński palcem nie ruszył, aby przyspieszyć unormowanie wolności zgromadzeń. Dopiero, kiedy Rząd Wł. Grabskiego, zaniepokojony przeciwną agitacją niektórych posłów na Kresach, wydał okólnik w sprawie wieców i wniósł projekt ustawy o zgromadzeniach poselskich, p. Czapiński przypomniał sobie obowiązki referenta. Komisja Konstytucyjna zresztą przydzieliła wtedy referat p. Konopczyńskiemu, a p. Czapiński został koreferentem.

Zdawało się, że teraz, gdy jedni zapomnieli o grudniu, a drudzy — o listopadzie, można będzie spokojnie szukać formuł, któreby dogodziły znacznej większości Komisji. Nowy referent pamiętając, że w poprzednim czytaniu zakaz zgromadzeń ze względu na „ceł sprzeczny z prawem” wywołał krytykę przeciwników, próbował rzecz sprecyzować ściślej, aby zapobiec zbyt rozciągłemu pojmowaniu tego przepisu przez policję. Na takie i tym podobne zwroty kompromisowe p. Czapiński miał jedną stereotypową odpowiedź „szanowny referent pogarsza jeszcze brzmienie artykułu”. Należy wiedzieć, że śp. ks. Lutosławski scharakteryzował w pewnym momencie jakąś propozycję p. Bagińskiego (Wyzwolenie), jako rewolucyjną, a równoległą propozycję p. Czapińskiego, jako burżuazyjną. Słowa te utkwiły głęboko i p. Czapiński w drugim stadium prac Komisji podierał skrajne wnioski Wyzwolenia, wbrew swemu poprzedniemu poglądom. Aby przypadkiem nie zgodzić się z „groteskowymi” propozycjami głównego referenta, przeciwstawiał im poprawki, że tak powiemy, futurystyczne. Artykuł np. o wiecach poselskich w redakcji p. Czapińskiego umożliwiał zgromadzenia pod bokiem Belwederu lub Sejmu

Projekt decentralizacji Ligi Narodów.

Londyn. (AW) Dyplomatyczny sprawozdawca „Daily Telegraph” donosi, że w kołach Ligi Narodów rozpatruje się projekt decentralizacji Ligi i tworzenia jej oddziałów w Europie, Azji, oraz

w południowej i środkowej Ameryce. Oddziały te miałyby własne zgromadzenia i Rady podległe obecnej Lidze, która kontrolowałaby działalność oddziałów.

Niemcy we wrześniu wyślą swych delegatów tylko warunkowo.

Londyn (AW). Dzienniki donoszą, że rząd niemiecki, nim ponownie wyśle przedstawicieli swych do Genewy, zażąda od członków Rady Ligi, i to nawet może pisemnie, obietnicy, że tym razem sprawa traktowana będzie niezależnie od innych

kandydatur, a działalność specjalnej komisji z udziałem Niemiec nie będzie obliczoną na to, by wstąpienie Niemiec do Ligi nastąpiło pod warunkami sprzecznymi z traktatem w Locarno.

—:—

BUDŻET MINISTERSTWA KOLEI.

Warszawa, 22 marca. (PAT) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu komisja budżetowa debatująca nad budżetem ministerstwa kolei w dyskusji szczegółowej uchwaliła szereg zmian w propozycjach rządu przez obniżenie pozycji odnoszących się do poborów służbowych. W szczególności uchwalono obniżyć pobory służby drogowej o 5 procent, wydatki na budynki z 8 na 6 milionów, pobory służby stacyjnej o 5 procent, ogólne wydatki stacyjne obniżono z 11,055 milionów na 10 milionów. Również pobory służby handlowej i konduktorskiej obniżono o 5 procent. Przedstawiciele PPS i NPR oświadczyli, że nie mogą się zgodzić na takie mechaniczne obniżenie sum, na poborach pracowników i że nadal nie wezmą udziału w obradach nad budżetem ministerstwa kolei. W dalszym ciągu dyskusji obniżono sumę wydatków dla służby frakcji parowozowo wagonowej o 3% plus, 2% interkalariów. Co do służby warsztatowej odłożono uchwałę do czasu dostarczenia ścisłych cyfr przez rząd. Sumę wydatków na naprawę taborów zmniejszono ze 129 milj. na 104 i pół miliona. Dalsze obrady odroczone do godziny 8-ej.

O ORGANIZACJĘ TRANZYTU KOLEJOWEGO PRZEZ POLSKĘ MIĘDZY NIEMCAMI A Z. S. R. R.

Warszawa, 20 marca (PAT). W dniu 19 marca o godzinie 10 rano opuściła Warszawę delegacja kolejowa Z. S. R. R. z p. Swierczkowem na czele. Delegacja ta spędziła w Warszawie około 4 tygodni w czasie których od 22 do 27 lutego odbyła szereg konferencji w zasadniczych sprawach dotyczących zorganizowania komunikacji osobowej między kolejami Z. S. R. R. a kolejami państw Europy środkowej w tranzycie przez Polskę oraz w sprawach niektórych kwestyj technicznych dotyczących komunikacji sąsiedzkiej pomiędzy Polską a Z. S.

R. R. Komisja urzędnicza powołana w swoim czasie do opracowania przepisów wykonawczych, instrukcyj służbowych itp. zebrała się dnia 4-go marca w Pradze, gdzie obradowała w sprawie komunikacji osobowej i dnia 12 marca w Warszawie w sprawie komunikacji towarowej. Obie komisje ukończyły swe prace i dnia 18 marca odbyła się w Warszawie konferencja generalna sowiecko-polsko-niemiecka dla zaaprobowania prac komisji w sprawie komunikacji towarowej pomiędzy Z. S. R. R. a Niemcami przez Polskę. Wprowadzenie w życie przyjętych na konferencji postanowień nastąpi w terminie trzechmiesięcznym po zatwierdzeniu ich przez centralne władze kolejowe zainteresowanych państw.

REDUKCJA PERSONALU POLICJI PAŃSTW.

Warszawa (AW). Z dniem 31 marca br. ministerstwo spraw wewnętrznych zredukuje 1500 funkcjonariuszy policji, w tem 927 niższych szarż. W Warszawie będzie zredukowanych 59 funkcjonariuszy, a w okręgu warszawskim 135.

ZAOSTRZENIA W PRZYWOZIE KSIĄŻEK POLSKICH NA LITWĘ.

Kowno, 20 marca. (PAT) „Dziennik Kowieński” podaje kilka ustępów z odpowiedzi litewskiego ministra spraw wewnętrznych na interpelację frakcji polskiej w sejmie kowieńskim w sprawie zakazu przywozu na Litwę książek polskich. Motywem tego zarządzenia według słów ministra jest stan wojenny z Polską, oraz zakaz przywozu książek litewskich do Polski. Minister zgadza się jednak na pewne ulgi w przywożeniu książek polskich i oświadczył, że na przywóz książek drukowanych w Polsce wydane będzie pozwolenie tym osobom, które tych książek koniecznie potrzebują.

—o—

z udziałem ludzi zbrojnych oraz młodzieży, a bez udziału policji, która chroniła posła przed pięściami wyborców.

Ponieważ jednak nie wszyscy członkowie Klubu PPS. należą do futurystów, więc wyłoniła się propozycja ugody między stronnictwami popierającymi Rząd obecny. Niestety, podkomisja „ugodowa” miała w sobie nonsens pierwotny: niepotrzebnie powołano do niej także przedstawicieli opozycji (wyzwoleńca i Rusina). Wynik był marny, p. Czapiński jeździł w tym czasie do Szwecji, aby przekonać towarzysza Undena o naszych pracach do stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów, a w podkomisji targowali się za niego lewicowcy, nie należący do koalicji; właściwie przyjmowali oni ustępstwa prawicy, wzamian nic prawie nie dając.

Z kolei P. P. S. zaproponowała nowe rokowania o kompromis już tylko w łonie koalicji z udziałem ministra Raczkiewicza. Na naradzie, odbytej w poniedziałek 14 bm. prawica zrobiła wielki

krok w kierunku ugody: za cenę spodziewanych ustępstw lewicy w innych sprawach zgodzono się na wniosek ministra, aby w miejscowościach poniżej 5.000 ludności dopuścić zwoływanie zebrań pod gołym niebem w trybie prostego zgłoszenia, a bez uprzedniego zezwolenia. Lecz owej ceny lewica nie zapłaciła. P. Czapiński znów się dopatrywał pogorszenia ustawy i zaproponował nową formę rokowań we trójkę z głównym referentem i ministrem. Propozycję przyjęto.

Minister Spraw Wewnętrznych we środę czekał na pp. Czapińskiego i Konopczyńskiego. Doczekał się numeru „Robotnika” z komunikatem, że Komisja Parlamentarna P. P. S. odrzuca bezwzględnie cały projekt ustawy o zgromadzeniach i chce żądać od ministra wniesienia nowego projektu.

Cóż dalej? Sejm rozstrzygnie. A jeżeli nie rozstrzygnie?... To by znaczyło, że jest niezdolny do rozwiązywania wielkich zagadnień, związanych z wprowadzeniem Konstytucji w życie.

—000—

Z sal odczytowych.

W niedzielę 21 bm. mówił w sali Kopernika Un. Jag. poseł Stan. Rymar na temat „Szkolnictwo polskie w świetle budżetów”. Prelegent, doskonały znawca spraw szkolnych, nakreślił w niezwykle interesującym wykładzie obraz stosunków szkolnych na terenie ziem polskich. Rzeczone swoje wywody popierał poseł Rymar zajmując i skrzętnie zebrany materiał statystycznych, zestawiając szkolnictwo polskie z zagranicznym. Z ciekawego odczytu niedzielnego dowiedzieliśmy się, że szkolnictwo polskie w latach 1920—1925 stale się rozwijało, że w porównaniu ze stanem przedwojennym podwoiliśmy liczbę szkół powszechnych (w r. 1910 — 15.133, w r. 1920 — 21.805, a w r. 1925 — 30.381). Liczba dzieci, uczęszczających do szkoły, wzrosła w okr. 1920—25 o 90 tys., zaznaczył się tedy widoczny postęp. Dokonały się też dodatnie przesunięcia na rzecz polskości w okr. pomorskim, gdzie liczba szkół powsz. niemieckich spadła z 356 na 65, źle natomiast dzieje się na Śląsku Górn. (liczba dzieci w szkołach niem. wzrosła o 2.300). Szkół średnich posiadamy 740 (z tego 255 państwowych), a szkół zawodowych z górą 800, a zatem stosunkowo dużo — tylko niewielu uczniów do nich uczęszcza, co podraża utrzymanie szkolnictwa zawodowego. Wydatki na szkolnictwo wynosiły w roku 1921 — 40 mil. zł. po przeliczeniu na twardą monetę, w r. 1923 — 47 mil., w r. 1924 — już 229 mil., a w roku 1925 — 315 mil. Nie stanowi to liczby za wielkiej, jeżeli się zważy, jak wielkie potrzeby ma szkolnictwo polskie, ale z drugiej strony kryzys finansowy, jaki państwo nasze wraz z całym światem przeżywa nie pozwala iść dalej poza tę sumę. Minister W. R. i O. P. dostał w r. b. tylko 270 mil. na wydatki swego resortu. Stąd nieodparta konieczność oszczędności i redukcji.

Nie można się łudzić, że w najbliższych latach będziemy mogli więcej na oświatę wydawać z kasy państwowej, Należy przeto dbać o to, aby oszczędności w budżecie ministerstwa oświaty przeprowadzić bez obniżania ogólnego poziomu kultury naszego narodu. Prelegent wskazał i na to również, że szkół powszechnych jeszcze nie mamy za wiele, a liczba dzieci w wieku szkolnym sięga 5 mil., a do szkoły uczęszcza obecnie 4 mil. okrągło. Na kresach gimnazja państwowe nie spełniają jeszcze należycie swego zadania. Potrzeby zatem olbrzymie, a środków brak. — Oto niewesoły wniosek, wypływający z analizy cyfr budżetowych. W szkołach wyższych kształcą się nadmiar studentów. Na 11.500 nauczycieli szkół średnich, zajętych w szkolnictwie, wypada 10.993 słuchaczy wydz. fil. na 5000 lekarzy praktykujących — 4.875 stud. med. itd. Chcąc uniknąć dezorganizacji szkolnictwa i upadku ogólnego oświaty musi, zdaniem prelegenta część kosztów a nie wszystko, jak chciała konferencja b. ministrów skarbu z r. 1923, przeznaczonych na szkolnictwo powszechne i zawodowe, przejąć samorząd i rodzice.

Prelegent został nagrodzony hucznymi oklaskami. Wśród obecnych zauważyliśmy p. rektora Łosia, prof. Łobaczewskiego, Kota, Załęskiego i in.

Notujemy również, że ciekawy ten odczyt odbył się staraniem Młodzieży Wszepolskiej, która rozwija w r. b. podobnie jak w latach poprzednich ożywioną działalność odczytową. (k).

— 0 0 0 —

POGRZEB OBROŃCÓW LWOWA.

Lwów, 22 marca. (PAT) Dziś odbyło się pogrzebanie zwłok 156 Obrońców Lwowa pochowanych tymczasowo w różnych stronach kraju. Na cmentarzysku „Obrońców Lwowa” zebrał się reprezentanci władz cywilnych i wojskowych, oraz szereg organizacji społecznych i stowarzyszeń ze sztandarami. Na cmentarzysku wykopano 4 obszerne groby celem masowego pochowania trumien. Po pokropieniu zwłok przez ks. arcybiskupa Twardowskiego w otoczeniu licznych kleru wygłosił podniosłe przemówienie ks. arcyb. Twardowski. Następnie przemawiał wojewoda Garpich, komendant okręgu 6-ego gen. Sikorski, oraz komendant Obrony Lwowa poseł Mączyński, w końcu zaś uczeń gimnazjalny Matakiewicz. Na grobach złożono kilkadziesiąt wieńców od młodzieży i organizacji społecznych. W uroczystości wśród olbrzymich tłumów, wzięły udział delegacje wielu miast Rzeczypospolitej. Delegat z Warszawy złożył na każdej trumnie wieniec z niezapominajek, prócz tego zaś byli komendanci: warszawskiej Straży Obywatelskiej z 1925 r., Straży Narodowej 1918 r., i wojskowej Straży Kolejowej 1918 r., gen. Jaźwiński, Emil Raier i Karol Noskiewicz nadesłali depeszę treści następującej: „W dniu uroczystym pogrzebu 156 poległych w obronie Lwowa, wraz z Wami hołd i cześć Zmarłym składamy.”

— 0 0 0 —

Zamierzona wizyta hr. Skrzyńskiego w Wiedniu.

Wiedeń, 22 marca. (PAT) Jak się dowiaduje korespondent PAT. oczekują austriackie sfery rządowe w najbliższym czasie rewizyty prezydenta ministrów hr. Skrzyńskiego w odpowiedzi na wizytę b. ministra Seipla, oraz byłego ministra spr.

zagranicznych Grünbergera w Warszawie. W czasie pobytu hr. Skrzyńskiego we Wiedniu przeprowadzone będą rokowania handlowo-polityczne między przedstawicielami obu państw.

— 0 —

KORZYSTNY BILANS NASZEGO HANDLU ZAGRANICZNEGO

Warszawa, 22 marca (PAT). Bilans handlu zagranicznego, który za ostatnie 4 miesiące 1925 dał 260 milj. zł. nadwyżki wywozu nad przywozem (analogiczny okres w roku 1924 wykazał 124 milj. deficytu) w pierwszych miesiącach 1926 kształtuje się w dalszym ciągu pomyślnie. W styczniu przywóz do Polsk wynosił 68.4 milj., wywóz zaś 159.5 milj., nadwyżka wywozu nad przywozem wynosiła 90.9 milj. W lutym przywóz wynosił 69.8 milj., wywóz 131.3 milj., nadwyżka 6.5 milj.

ZJAZD PREZESÓW OKRĘGOWYCH URZĘDÓW ZIEMSKICH.

Warszawa (AW). W dniu dzisiejszym rozpoczęły się w ministerstwie reform rolnych obrady zjazdu prezesów Okręgowych urzędów ziemskich. — Zjazd będzie obradował nad projektami wykonawczymi do ustawy o reformie rolnej i nad zagadnieniem organizacji w związku z reorganizacją administracji, tj. wcieleniem urzędów ziemskich do województw.

POSIEDZENIE RADY NADZORCZEJ BANKU ŚLĄSKIEGO.

Warszawa, 20 marca (PAT). Były wiceminister skarbu Karpiński wyjechał 19 bm. do Paryża na posiedzenie Rady Nadzorczej Banku Śląskiego. Ze względu na ważność spraw znajdujących się na porządku dziennym obrad rady tego banku, w nadchodzący wtorek wyjeżdżają do Paryża dyrektor departamentu przydziałnego min. skarbu Wojtkiewicz i dyrektor naczelny banku gospodarstwa krajowego Szymanowski.

SMIERĆ WYBITNEGO PRAWNIKA POLSKIEGO

Lwów 22 marca (PAT). 21 marca br. zmarł tutaj senior prawników polskich, honorowy profesor Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, wiceprezes Komisji kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej i wieloletni redaktor naczelny „Przeglądu Prawa i Administracji” prof. Ernest Till. Zmarły należał do grona wybitnych prawników cywilistów polskich i był jednym z głównych referentów przyszłego cywilnego kodeksu polskiego w dziale o zobowiązaniach. Zgon ten okrywa żałobą całe państwo polskie.

PROCES O NADUŻYCIA W WOJSKU.

Warszawa (AW). Dziś rozpoczyna się o 10-tej rano w wojskowym sądzie okręgowym proces przeciwko komandorowi Sokołowskiemu, z departamentu przemysłu wojskowego M. S. Wojsk. Komandor oskarżony jest o nadużycie władzy bez chęci zysku przez udzielenie monopolu na dostawy pewne fabryce Głabińskiego. Proces budzi duże zainteresowanie w szerokich kołach stolicy.

— x —

KONFLIKT GRANICZNY WŁOSKO- JUGOSŁOWIAŃSKI.

Wiedeń, 22 marca. (PAT) „N. W. Tageblatt” donosi z Lublany, że w nocy z piątku na sobotę wydarzyły się na granicy włosko-jugosłowiańskiej w pobliżu Rakek między strażą celną włoską a jugosłowiańską krwawe zajścia. Wedle twierdzeń ze strony jugosłowiańskiej przekroczyli włoscy strażnicy granicę i udali się do restauracji położonej na terytorium jugosłowiańskim. Strażnicy jugosłowiańscy ostrzegli Włochów, że znajdują się na terenie jugosłowiańskim i wezwali ich do cofnięcia się poza granicę. W ciągu sprzeczki dali Włosi ognia, na który Jugosłowianie odpowiedzieli. Jeden urzędnik celny i jeden chłop zostali ciężko ranni. Poseł jugosłowiański w Rzymie otrzymał polecenie przedłożenia sprawy rządowi włoskiemu i żądać zadośćuczynienia.

RZEKOMA NIELOJALNOŚĆ KŁAJPEDY WZGLĘDEM RZĄDU LITEWSKIEGO.

Kowno, 20 marca. (PAT) Donosząc o wyjeździe delegacji kłajpedzkiej do Genewy ze skargą na pogwałcenie konwencji przez Litwę, oficjalne pismo rządu litewskiego „Ljetuwa” pisze, że skarga jest pozabawiona podstawy prawnej albowiem konwencja kłajpedzka nie przewiduje bezpośredniego zwrócenia się Kłajpedzian do Ligi Narodów. Podobne postępowanie Kłajpedzian uważano być musi zdaniem „Ljetuwy” za akt nielojalności względem państwa litewskiego, tembardziej, że w krótkim czasie przedstawiciele Kłajpedy zasiadają w sejmie litewskim.

SMIERĆ KRÓLOWEJ-MATKI.

Sztokholm, 20 marca. (PAT) Duńska królowa-matka zmarła.

LITWINOW NA MIEJSCE KRASINA.

Paryż, 22 marca (PAT). Wolff. „Petit Journal” donosi, że Litwinow ma zostać zamianowany sowieckim ambasadorem w Anglii na miejsce Krasina.

KRWAWY DEMONSTRACJE W OBRONIE AUTONOMJI ALZACJI I LOTARYNGJI.

Paryż. (AW) Zapowiedziane przez kolejarzy manifestacje w Metz zostały zakazane. Odbyły się jednak trzy wiece, na których domagano się autonomji dla Alzacji i Lotaryngji. Uczestnicy zamierzali zorganizować pochód. Przeszkodziła temu policja i konnica. Przyszło do starcia z tłumem, który obrzucił konnicę kamieniami. Kilku policjantów jest poturbowanych i rannych.

NAWIĄZYWANIE STOSUNKÓW Z ROSJĄ SOWIECKĄ.

Wiedeń, 21 marca (PAT). Według doniesień „N. W. Tageblatu” z Moskwy, oczekiwane jest tutaj w maju przybycie senatora amerykańskiego, Boraha, który w towarzystwie większej liczby senatorów amerykańskich zabawi w Rosji trzy tygodnie.

PRZEWODNICZĄCYM KOMISJI REPARACYJNEJ LOUIS BATRHOU

Paryż (AW). Komisja reparacyjna na swem ostatnim posiedzeniu wybrała na przewodniczącego delegata francuskiego Louis Barthou a na zastępcę przewodniczącego delegata włoskiego Salvago Raggi. Komisja zajmowała się załatwieniem bieżących spraw.

DALSZY CIĄG PROCESU MATTEOTTIEGO.

Chieti, 20 marca (PAT). W dalszym ciągu rozprawy o zamordowanie Matteottiego obrońca Vavinatti przedstawił broszurkę pióra Matteottiego w języku niemieckim p. t. „Rok panowania faszystowskiego”. Następnie świadek deputowany Cassinelli stwierdza, że w osobie Matteottiego chciano zgładzić najzwyklejszego i najbardziej uprzączywego przeciwnika faszyzmu. Po zbadaniu świadków sąd w komplecie udał się na plac sąsiedni. celem obejrzenia samochodu, który służył do porwania Matteottiego. Przewodniczący nakazuje zbadać stan karety samochodowej, która według opinii rzeczoznawców pozwala przypuszczać, że wewnątrz samochodu zdarzyło się coś nienormalnego.

Giełda.

Warszawa, 22 III. (PA). Dol. St. Zjedn. 7'90, 7'95, 7'88, Holandia 316'75, 317'54, 315'96, Londyn 38'45, sprz. 38'54, kup. 38'36, Nowy Jork 7'90, 7'95, 7'88, Paryż 28'10, sprz. 28'17, kup. 27'03, Praga 23'40, sprz. 23'46, kup. 23'34, Szwajcaria 152'20 sprz. 152'58, kup. 151'22, Włochy 31'80, sprz. 31'88, kup. 31'72, Wiedeń 111'40, sprz. 111'67, kup. 111'13, Belgja 32'14, sprzed. 32'10, kup. 32'18, Sztokholm —.—.

Kraków, 22 marca (PAT). Akcje. Tóhan 0.19, Pharma 0.82, Zieleniewski 8'80, Górka 5'60-6, Niemojowski 0.15, Elektrownia 0'14, Chodorów 4'—, Krakus 0'17, Chybie 3'05—3'10, Piasecki 1'35.

Zurych, dnia 22 marca 1926 r., (PAT) Zamknięcie. Paryż 18.40, Londyn 25'25, New York 5'19'2, Belgja 21'25, Włochy 20'86, Hiszpanja 73'27, Holandia 208'10, Berlin 1.23'7, Wiedeń 73'12, Sztokholm 139'30, Oslo 111'85, Kopenhaga 136'45, Sofja 3'75, Praga 15'38¹/₂, Warszawa 65'50, Budapeszt 0'728, Białogród 9'145, Ateny 7'17, Konstantynopol 2'66, Bukareszt 2'17, Helsingfors 13'10, Buenos-Aires 205'50. Tendencja spokojna.

Wiedeń, dnia 22 marca 1926 r., godzina 15. Amsterdam 283'55, Belgrad 12'45³/₄, Berlin 168'57, Bruksela 28'89, Budapeszt 99'20, Bukareszt 2'96, Kopenhaga 186'05, Londyn 34'42¹/₂, Madryt 99'60, Medjolan 28'42, Nowy Jork 707'75, Oslo 152'80, Paryż 25'05, Praga 20'96'5, Sofja 5'09.5, Sztokholm 198'95, Warszawa 89'25—89'75, Zurych 136'27, amerykańskie 707'—, bułgarskie —.— niemieckie —.—, belgijskie —.—, francuskie 25'42, włoskie 28'39, jugosłowiańskie 12'42¹/₂, polskie 88'50—89'50, holenderskie —.—, czeskie 20'93¹/₄, węgierskie 99'06, tureckie —.—, szwajcarskie 136'65, angielskie —.—, rumuńskie —.—, Duńskie —.—

Jeszcze o katastrofie genewskiej.

„Niema złego, coby na dobre nie wyszło”, — głosi znane przysłowie, a niekiedy rzeczywistość potwierdza — przynajmniej pozornie — to zdanie, jak naprzykład teraz, gdy z wielkiej chmury, która unosiła się nad Genewą, spadł niewielki deszcz zdaniem tych, co za każdą cenę pragnęliby utrzymać „prestige” Ligi narodów.

Sprawa ta, aczkolwiek żyjemy w wieku elektryczności i samolotów, jeszcze nie przebrzmiała, jest wciąż aktualną, więc warto rzucić na nią okiem.

Przedewszystkiem uprzytomnijmy sobie fakt, na który mało dotąd zwracano uwagi, a który przecież odegrał pierwszorzędą rolę w toku ostatnich obrad Ligi narodów. Tym faktem jest konieczność **jednomyślnych uchwał Rady teje Ligi**, zanim zostaną przedłożone na jej „plenium” do zatwierdzenia lub odrzucenia. Tego rodzaju postanowienie regulaminowe, przypominające jednomyślność, wymaganą dotąd przy wyrokach sądów przysięgłych w Anglii oraz osławione polskie „вето”, dało możność przedstawicielowi Brazylii, p. Franco Mello, do założenia historycznego protestu przeciwko przyjęciu Niemiec do Ligi.

Koniec końców, musiała Liga zgodzić się na konsekwencje owego protestu, który znalazł odbicie natychmiastowe u rozmaitych stron interesowanych, nie przewidując jednak następstw późniejszych.

A więc w Paryżu otrzymał świeżo utworzony podczas „przesilenia” genewskiego gabinet Brianda votum zaufania. Niewiadomo atoli, czy było ono wyrazem zadowolenia większości Izby francuskiej z powodu, że udało się Briandowi uratować układy locarneńskie z zawieruchy genewskiej, czy też, że przyjęcie Niemiec do Ligi zostało faktycznie odroczone.

W Niemczech, gdzie robi się obecnie „dobrą minę do złej gry”, sfery oficjalne zadowolone są, rzekomo, z tego, iż delegacja niemiecka w Genewie do ostatniej chwili zachowała swe zasadnicze stanowisko, nie czyniąc z niego jednak żadnych ustępstw na rzecz jakiegokolwiek kompromisu. To znów daje obecnemu rządowi możność bronięcia się przed atakami nacjonalistów, a zapewnia poparcie większości parlamentu Rzeszy.

Wyrazem znów opinii angielskiej jest zapatrywanie większości dzienników angielskich, iż **Chamberlain** postąpił dobrze, nie okazując się zbyt „sztywnym” w ciągu ostatniej sesji Ligi. Gdyby bowiem zachował się inaczej, — to dla Ligi narodów musiałaby wybić ostatnia godzina.

Co się zaś tyczy **Włoch**, należy stwierdzić, że faszyzm, uważający Ligę narodów za dziecko dotychczasowego europejskiego ustroju parlamentarnego, triumfuje na całej linii. W Genewie bowiem pokazało się aż nadto wyraźnie, ile wart jest ten ustrój i wszystko, co od niego pochodzi.

Stany Zjednoczone, gdzie liczba zwolenników Ligi narodów jest znikomo małą wśród czynników miarodajnych, nie potrzebują zmieniać swego stanowiska wobec niej po ostatnim blamażu.

Pozostaje tedy jeszcze **Polska**. Jak nasz Sejm i Senat będą reagowały na to, co stało się w Genewie — dowiemy się niezawodnie w najbliższym czasie. I dlatego pomijamy zapatrywania opinii, już wyrażonej w prasie przez rozmaite stronnictwa, co do załamania się akcji, mającej wprowadzić Polskę do Rady Ligi, a także co do roli, jaką w Genewie odegrał p. **Skrzyński**, nasz premier i minister spraw zagranicznych w jednej osobie.

W łonie samej **Ligi narodów** panuje usposobienie **najbardziej optymistyczne**. Baron Ishii, przedstawiciel Japonii i przewodniczący Ligi, postawił wniosek **imieniem swego kraju** identyczny z żądaniem delegacji niemieckiej, która domagała się utworzenia specjalnej komisji, mającej przeprowadzić dyskusję nad reformą statutu Ligi. Oprócz tego powzięła Liga uchwały, dotyczące się zwołania **konferencji rozbrojenkowej**, a więc akcji, obliczonej na dalszą metę, tak jak gdyby nic nie groziło istnieniu i powadze Ligi.

Czyż wobec tego nie można sobie powiedzieć, że „niema złego, coby na dobre nie wyszło?”...
n-a.

— 000 —

BRIAND NIE CHCIAŁ PODAĆ REKI SZEFOWI RZADU WĘGIERSKIEMU.

Paryż, 21 marca. (PAT) „Matin” dowiaduje się, że Briand w czasie pobytu w Genewie wbrew zabiegom premiera węgierskiego hr. Bethlena, odmówił przyjęcia go nie chcąc poprostu podać mu ręki wobec oskarżeń skierowanych przeciwko rządowi węgierskiemu w związku z aferą fałszywych banknotów.

Przygnębienie w Londynie.

Londyn (AW). W kołach politycznych panuje przygnębienie z powodu wypadków genewskich, co ujawnia się również bardzo wyraźnie w prasie. Skutkiem obecnych zajęć w Genewie, obawiać się należy, przekształcenia się stosunków w Europie środkowej. W sensie osłabienia stosunków angielsko - niemieckich przy równoczesnym zacieśnieniu węzłów między Francją a Niemcami. Równocześnie zwraca się uwagę na współpracę Niemiec w międzynarodowej konferencji o ustalenie czasu pra-

cy. Niemile wrażenie wywołało tu sprawozdanie ambasadora amerykańskiego Houghtona i niewykluczone jest, że Ameryka zmieni swą politykę zagraniczną i może zechce izolować się zupełnie od Europy. W tym wypadku należy się spodziewać osłabienia współpracy angielsko - amerykańskiej na dalekim Wschodzie, co grozi Anglii osamotnieniem. Nawołują się do zwiększenia aktywności polityki zagranicznej co może pociągnąć za sobą zmiany personalne.

Hackenkreuzlery pruscy przeciw Dr Lutherowi i Stressemanowi.

Berlin (AW). Na posiedzeniu sejmiku pruskiego niemiecko - narodowi atakowali rząd pruski, że nie domagał się wycofania delegacji niemieckiej z Genewy i postawili wniosek o votum nieufności. Szczególnie ostro występował poseł Winkler, który twierdził, że stanowisko delegacji niemieckiej przyczynić się może do pogorszenia stosunków niemiecko rosyjskich a spowodzić poróżnienie z Włochami i Hiszpanją, a równocześnie pogorszyć może dobre dotychczas stosunki z Ameryką południową. Niemcy popełniły błąd, że mieszały się do spraw między Francją a Anglią. Wynik konfe-

rencji genewskiej zachęci Polskę do wysuwania nowych żądań i pretensyj. Mówca w zapale posunął się tak daleko, że nazwał Ligę Narodów „zbrodniczym sprzysiężeniem przeciw wolności narodów” domagał się, by rząd pruski naprawił swą winę, działając w kierunku nieprzystąpienia Niemiec do Ligi. Posłowie demokratyczni wystąpili energicznie przeciw wywodom mówcy, podkreślając, że rząd pruski nie jest odpowiedzialny za politykę zagraniczną rzeszy i nie powinien się do tych spraw mieszać.

Śląsk zwarty z Macierzą.

Katowice, 21 marca (PAT). Z okazji 5-tej rocznicy plebiscytu na Górnym Śląsku odbyła się tu dziś olbrzymia manifestacja narodowa, która była jednym potężnym zadokumentowaniem niezmięnej woli ludu śląskiego należenia na wieki do Rzeczypospolitej polskiej.

Na placu Andrzeja uformował się olbrzymi pochód, obejmujący organizacje społeczne, zawodowe, kulturalne, polityczne, powstańcze i t. d. Około 450 sztandarów powiewało barwnie nad olbrzymim tłumem. Blisko 100 orkiestr przygrywało pochodowi. O godz. 2 po południu rynek wypełnił wielotysięczny tłum. Z Teatru Polskiego, gdzie w jednym z okien ustawiony był megafon, przemawiali liczni mówcy, poczem wiceprezes powstańców śląskich, Przybyłko, odczytał następującą rezolucję, entuzjastycznie przyjętą przez zgromadzony tłum:

Zgromadzeni w dniu 21 stycznia 1926 roku, w 5-tą rocznicę plebiscytu górnośląskiego, na rynku w Katowicach uczestnicy manifestacji narodowej, w liczbie przeszło 100.000 osób całej ziemi śląskiej, wszystkich ugrupowań politycznych i społecznych, stwierdzamy, że tak jak w dniu 20 marca 1920 roku wyraziliśmy swoją wolę ścisłego złączenia się z Polską, tak i nadal zawsze i wiernie przywiązanie swoje do Macierzy ślubujemy i prawa najświętsze, dla ziemi śląskiej nienaruszalności granic i niezawisłości politycznej bronić będziemy. Nie zapominając o braciach, pozostałych w niewoli pruskiej, stwierdzamy poszanowanie międzynarodowych umów i zobowiązań, przyjętych przez państwo polskie. Kategorycznie protestujemy przeciwko fałszowaniu opinii narodowej przez Niemców. Protestujemy, jakoby polski Śląsk pragnął przynależności do Niemiec i stwierdzamy, że ta propaganda jest wyrazem zaborczych zamiarów Niemiec wobec Polski, wyrażających się w ich projekcie rewizji granic wschodnich oraz sprzeciwieniu się udziału Polski w Radzie Ligi narodów. Wroga agitacja niemiecka, przeniesiona w granice Polski, prowadzona na Śląsku przez Volksbund, wyzyskująca chwilowe bezrobocie i trudności gospodarcze kraju, wymaga wzmoczonej czujności społeczeństwa i zorganizowania pracy społeczno-narodowej. Przyznając mniejszości niemieckiej jej słuszne prawa narodowe, żądamy stosowania ich do mniejszości polskiej w Niemczech. Oświadczamy, że jak dotąd, tak w dalszym ciągu przeciwstawimy się przeciwniaństwowym knowaniom.

Niech żyje Polski Śląsk, na wieki złączony z Macierzą!

Po uchwaleniu rezolucji zakończono olbrzymią manifestację odśpiewaniem Roty Konopnickiej. W uroczystościach brali udział: wszystkie władze państwowe cywilne i wojskowe, przedstawiciele duchowieństwa oraz reprezentanci uniwersytetu krakowskiego. Dzięki wzorowej organizacji cała uroczystość miała przebieg najzupełniej spokojny.

LIKIER ANT. QUE BACZEWSKIEGO

UCHWAŁY RADY NACZELNEJ N. P. R.

Warszawa (AW). Wczoraj obradowała Rada naczelna N. P. R. pod przewodnictwem inż. Ballesstedta z Poznania. Referaty wygłosili poseł Popiel i minister kolei Chądzyński. Jako warunek dalszego udziału stronnictwa w rządzie przyjęto rezolucję, w której N. P. R. żąda utrzymania podatku majątkowego i sprzeciwia się obniżeniu podatków bezpośrednich. Stronnictwo domaga się utrzymania ustawodawstwa społecznego i uruchomienia robót publicznych, oraz sprzeciwia się mechanicznej redukcji urzędników państwowych. Dodać należy, że znaczna grupa delegatów żądała natychmiastowego przejścia do opozycji, co jednak nie znalazło odpowiedniej większości wśród uczestników Rady. W sprawach polityki zagranicznej przyjęto rezolucję, umiającą krytycznie zażądania, związane z traktatem w Locarno.

WIEC, NA KTÓRYM POTURBOWANO STAPIŃSKIEGO I DURE.

Warszawa (AW). Z Kielc donoszą, że odbył się tam wczoraj zjazd wojewódzki nowego stronnictwa chłopskiego. Zjazd miał przebieg nader burzliwy. Głównych organizatorów, posłów Stapińskiego i Durę oraz innych, poturbowano.

NAJWAŻNIEJSZYM POSTULATEM DLA OBECNEGO KRYZYSU GOSPODARCZEGO JEST... P. PILSUDSKI

Warszawa (AW). Pod przewodnictwem wice-marszałka Sejmu, posła Woźnickiego, rozpoczęły się wczoraj obrady kongresu P. S. L. Wyzwolenia. Kongres zgromadził kilkuset delegatów. Referat o działalności zarządu stronnictwa wygłosił poseł Malinowski, a o poczynaniach klubu sejmowego poseł Stolarski. Przyjęto tylko jedną rezolucję, domagającą się powrotu marszałka Piłsudskiego do armii i zapewnienia mu tam należnego stanowiska. Dalszy ciąg obrad dziś.

WYJAZD RADCY HANDLOWEGO P. ZIABICKIEGO DO MOSKWY.

Warszawa (AW). Wczoraj wyjechał do Moskwy nowo mianowany radca handlowy poselstwa polskiego w Moskwie, p. Ziabicki.

ZJAZD HALLERCZYKÓW.

Poznań. (AW) W dniach 22 do 24 maja br. odbędzie się w Poznaniu czwarty powszechny zjazd związku Hallerczyków. Na zjazd ma przybyć kilka tysięcy osób. Sam Śląsk reprezentowany będzie przypuszczalnie przez 400 byłych żołnierzy armii Hallera.

ZJAZD AKADEMIKÓW.

Warszawa (AW). Wczoraj odbył się w gmachu uniwersytetu zjazd delegatów akademickich kół prowincjonalnych. Na zjazd przybyło 27 delegatów z 5-ciu miast uniwersyteckich. Po sprawozdaniu wygłoszono obszerny referat o zadaniach akademickich kół prowincjonalnych.

ILUZORYCZNE ZAPOZNANIE SIE VAN HAMMELA Z ORGANIZACJĄ POLICJI GDAŃSKIEJ.

Gdańsk. (AW) Wysoki komisarz Van Hammel odwiedził komendanta policji gdańskiej pułkownika von Heydebreczka, który zapoznał wysokiego komisarza z urządzeniami i organizacją policji gdańskiej.

Kraj analfabetów i pięcioprzymiotnikowe głosowanie.

Od wybitnego prawnika i działacza społecznego, p. Adolfa Suligowskiego otrzymujemy następujące uwagi:

Wszyscy ludzie są równi, wszyscy powinni mieć dostęp otwarty do wiedzy, wszystkim przysługiwać musi swobodny wybór zawodu i zajęć, wszystkim zapewnić należy bezpieczeństwo i ochronę od wszelkiej napaści i złośliwości, wszystkim zapewnić należy spokojne posiadanie tego, czem władają i co zdobędą.

Ale zapewnając to wszystko, nie można spodziwać się, aby wszyscy mogli wносить do życia społecznego równie dobre, równie ważne czyny i zasługi.

I tutaj zaczynają się różnice w miarę sił fizycznych, w miarę zdolności umysłowych, w miarę wykształcenia, w miarę wyrobienia społecznego, w miarę wysiłków osobistych, w miarę poświęceń dla dobra ogółu.

Jak niema na drzewie dwóch liści jednakiej wielkości i jednakich w każdą stronę wymiarów, tak też różne bywają siły, różne uzdolnienia różne talenty wśród ludzi.

Nietylko pojedynczy ludzie, ale i ugrupowania ludzkie i narody noszą odróżniające je od drugich cechy i uosobienia.

Zdaje się, że różnaitość i wśród natury i wśród społeczeństwa ludzkiego stanowi podstawę wszelkiego życia i rozwoju.

To też stając szczerze przy zasadzie równości i rozumiejąc potrzebę usunięcia wszelkich ograniczeń i ścieśnień, skierowanych przeciwko jednostkom lub grupom z tytułu pochodzenia, czy z tytułu stanu, czy z tytułu urodzenia, nie możemy zaprzeczyć, że posiadamy naokoło siebie ludzi różnych wartości, różnych przymiotów, różnych zasług. A nadto musimy przyznać, że w miarę rodzaju zadań do pracy i dla należytego jej wykonania dobierać należy odpowiednich ludzi, to jest odpowiednio przygotowanych i uzdolnionych.

Uwagi te cisną się same pod pióro, gdy się rozważa przepisy o powszechnym, bezpośrednim i równym, bez różnicy płci prawie wyborczym, na zasadzie którego mają być powołani do pracy prawodawczej posłowie i senatorowie.

A cisnąć się muszą pod pióro właśnie u nas, w kraju szerokiego jeszcze analfabetyzmu, w kraju, w którym dzięki nieszczęśliwym warunkom politycznym, dzięki trwającej lat z górą sto niewoli, odskoki wykształcenia pomiędzy ludźmi są bardzo wielkie, w którym niemasz należytego wyrobienia politycznego wśród ludności, w którym dla tego wyrobienia aż do ostatnich czasów nie było warunków.

A przecież powołuje się obywateli do Sejmu i do Senatu nie dla zabawy, ale do pracy naprawdę poważnej i trudnej, która wymaga wielkiej nauki, wielkiej wiedzy, wielkiego przygotowania i cnót niezwykłych, o ile się dąży do sumiennego spełnienia obowiązku.

W społeczeństwie zbyt często rozlegają się krytyki skierowane w stronę przedstawicieli ciał prawodawczych, wyśmiewane bywają rzucone tam projekty i prowadzone tam rozprawy. Autoritet tych ciał na tem cierpi. Ale co gorsza, chwile się porządek prawny, boć nierozważnie ustalone ustawy przynosić mogą szkodę i podkopywać ład i byt państwa.

Niestety! Zapożyczyliśmy zasady wyborcze od krajów wysokiej kultury, nie licząc się z warunkami naszymi. A przecież i w tamtych krajach te zasady nie odrazu powstały, wchodziły one tam w życie stopniowo i powoli w miarę rosnącego wyrobienia politycznego.

Te zasady mogą być piękne i są piękne, do nich należałoby dążyć, ale przede wszystkim zapewnić trzeba krajowi już w warunkach obecnych należyte uzdolnione ciała prawodawcze, któreby pracowały na użytek i ku podniesieniu Ojczyzny, a to tem bardziej, że odzyskawszy wolną Ojczyznę mamy obowiązek dobrze ją urządzić i stworzyć zdrową i silną organizację państwową.

To, co się dzieje w Sejmie, przekonywa, że niezawsze idziemy po tej linii. Spostrzegamy to dość często. Wystarczy przytoczyć nierozważne naruszanie w drodze ustaw prawa własności, stanowiącego podstawę rozwoju społecznego, albo też przytoczyć krzykliwe i hałaśliwe rozprawy w różnych sprawach.

Okazało się aż nadto jasno, żeśmy otrzymali pięcioprzymiotnikowe głosowanie o wiele zawczesnie. Lepiejby było zbliżać się do niego stopniowo w miarę podniesienia kultury krajowej i w miarę wyrobienia politycznego, unikając szkód, jakie z przedwczesnego systemu wyborczego dla Polski powstawać zaczęły.

Adolf Suligowski,
b. poseł do Sejmu Ustaw.

Hodowla lisów srebrnych w Polsce.

Napisał O. Seidel, współzałożyciel firmy hodowlanej zwierząt futerkowych „Silesia” Katowice. Tłumaczył W. Włosik.

Obecne ciężkie położenie gospodarcze zmusza nas do poszukiwania nowych źródeł dochodów. Koniecznością chwili jest wywóz wysokowartościowych towarów zagranicę, trzeba natomiast ograniczyć przywóz przedmiotów i wyrobów, które kraj nasz jest w stanie sam wyprodukować.

Rokrocznie wydaje się miliony złotych na futra wszelkiego rodzaju, wzbogacając zagranicę, gdy tymczasem mamy możliwość pieniądze te w kraju zatrzymać.

Od dawien dawna wysyłała Polska do centrum wyrobów i handlu skórkami i futrami, zwłaszcza do Lipska, swoje surowce, pobierając niechybnie grosz za nie. Dziś natomiast sprowadzamy towary te z zagranicy! — Tak być nie powinno. Musimy znowu do tego dążyć, aby zająć dawne miejsce z powrotem na międzynarodowym targu futer i skór. Do osiągnięcia tego celu należy pozakładać celowo prowadzone farmy zwierząt futerkowych.

Zwierzęta futerkowe jak: kuny, tchórze, sobole, łasice kanadyjskie, lisy srebrzyste, niebieskie i polarne są dla ciągłych polowań na cenne futerko, coraz to rzadsze. Północna Ameryka, orientując się szybko w położeniu, zaprowadziła pierwsza u siebie sztuczną hodowlę zwierząt futerkowych i to z najlepszym wynikiem. Przedewszystkiem zajęto się w Kanadzie hodowlą lisa srebrzystego, jako najprzedniejszego z lisów i to już przed 30 laty z górą.

Futra lisów srebrzystych, sztucznie w lisich farmach wyhodowanych, podziwiane na targach międzynarodowych w centrach handlu, osiągały w porównaniu do dzikich lisów znacznie wyższe ceny. W roku 1913 płacono za skórę lisa srebrzystego 200—700 dolarów, zaś w roku 1919 od 400 do 800 dolarów.

Dziś najdziwniej olbrzymie lisie farmy, pozakładane na wyspach zatoki Hudsona, oraz i zatoki św. Wawrzyńca (wyspa księcia Edwarda). Znajdziemy tam i państwową farmę. Zakłady te znajdują się w pełnym rozkwicie i przynoszą olbrzymie dochody.

Tak samo Szwajcaria i Francja (Chamonix), jak

i państwa skandynawskie pozakładały państwowe farmy lisie.

W Stanach Zjednoczonych założyli w stanie New Jorku Morgan i Ford farmy hodowlane. W Niemczech powstało tak samo duże zainteresowanie się hodowlą lisa srebrzystego. Niektóre farmy istnieją tam od roku 1920.

Warto się zastanowić, czy i u nas powstać by mogły tego rodzaju farmy. Przypatrzmy się bliżej. Klimatyczne stosunki u nas pozwalają na to. Na dobroć futra wpływa nie samo zimno tylko, decyduje tu sposób karmienia i pielęgnacji zwierząt. New Jork posiada średnią temperaturę w styczniu minus 2 stopnie. Natomiast nasza długoletnia średnia wartość temperatur styczniowych wynosi minus 6—10 stopni.

Lisy hodowlane w naszych farmach odznaczają się wskutek tego zdrowiem i bujnym, gęstym futrem. Wyżywienie lisów w państwie agrarnym, jak Polska, nie przedstawia trudności.

Mając więc u nas wszelkie dane do tej tak rentownej gałęzi gospodarczej, spodziewać się należy, że znajdą się chętni i energiczni ludzie, którzy zaimają się rozbudową tego rodzaju przedsiębiorstwa.

Ale nie tylko zamożni winni się zająć hodowlą zwierząt futerkowych, w większej mierze właśnie uboższe warstwy znajdują w hodowli królików, kun, tchórzów, łasic i t. p. ładne źródło dochodu.

Zamiłowanie do zwierząt, dobry materiał rozplodowy, czystość i punktualność są wytycznymi zasadami hodowli zwierząt futerkowych.

Dostęp do farmy lisów srebrzystych „Silesia” dla, interesujących się hodowlą, otwarty za pośrednictwem zgłoszeniem się w biurze, Katowice, ul. 3-go Maja 11. Stojąc w kontakcie ze Śląską Izłą Rolniczą, chętnie udzielamy rady i zakładamy wzorowe farmy lisie. Od nas zakupione lisy niebieskie i srebrzyste przyjmujemy do pielęgnacji z gwarancją życia i zdrowia. Tak samo dostarczamy pierwszorzędną materię rozplodową.

Do piśmiennych zapytań uprasza się dołączyć znaczek pocztowy na odpowiedź.

Olbrzymie trudności przemysłu węglowego.

Katowice (AW). Położenie w przemyśle węglowym staje się coraz cięższe. Konsumcja węgla na rynku krajowym maleje w zastraszający sposób. Kresy wschodnie, które mogłyby stać się poważnym odbiorcą węgla, nie mają przemysłu pracującego (Białystok stoi) a posiadając drzewo na miejscu nie sprowadzają węgla ze względu na wysoką taryfę kolejową.

Eksport również zmniejsza się stale. Węgiel angielski rozpoczął na rynkach skandynawskich konkurencję z węglem polskim. Rumunia i Jugosławia wprowadziły cła od węgla jako odpowiedź na ograniczenia importowe do Polski a ogólne położenie gospodarcze w Europie środkowej nie pozwala na zwiększenie eksportu. Rozwinięcie i zwiększenie naszego eksportu węgla do państw skandynawskich jest narazie niemożliwe, ponieważ zdolność przepustowa Gdańska i Gdyni choć się znacznie w ostatnich czasach zwiększyła nie jest wystarczająca. Umowa z Włochami o dostawę 200 tys. ton w br. nie jest jeszcze zfinalizowana podobno ze względów politycznych, rokowania w tej sprawie trwają. Wysyłka, która miała być rozpoczęta już w pierwszych dniach marca dotychczas nie mogła nastąpić.

Jedynym motorem, któryby przychylił się do złagodzenia przesilenia w przemyśle węglowym, byłby silny ruch budowlany — albowiem w związku z tem ruszyłyby huty, cegielnie itp., co pociągnęłoby za sobą większe zapotrzebowanie węgla. To też sfery przemysłowe G. Śląska upatrują jedyny ratunek w akcji budowlanej, prowadzonej na dłuższą metę. W związku z ciężkim położeniem w przemyśle węglowym na G. Śląsku nawet projekt utworzenia syndykatu, ze względu na konsumenta zaniechano. Natomiast prowadzone są rokowania w sprawie zawarcia konwencji węglowej. Ze sfer miarodajnych informują nas, że w najbliższych dniach dojdzie do skutku konwencja węglowa, obowiązująca na dłuższy okres czasu prawdopodobnie na lat 5 (pieć).

KAŻDA MATKA, dbająca o zdrowie dziecka, otrzyma bezpłatnie książeczkę, zawierającą wskazówki, jak karmić i odżywiać dziecko. Żądania ze wskazaniem dokładnego adresu należy przesyłać pod „E. D. Br.” do Centr. Biura Ogłoszeń Metzl i Ska, Warszawa, ulica Jasna 17.

Dla osób, zmuszonych przestrzegać diety. Francuski chleb odżywczy EDBr.,

jako lekkostrawny, zalecany jest cierpiącym na niestrawność i inne choroby przewodu pokarmowego, ozdrowieńcom i osłabionym. U cierpiących na cukrzycę stosuje się w przerwach wolnych od diety. Oddaje znakomite usługi cierpiącym na otyłość. Dla cierpiących na artretyzm i białkomocz stosuje się chleb odżywczy EDBr Nr 2 bez chlorku sodu. Sprzedaż w większych składach winno-kolonjalnych.

UROCZYŚĆ KU CZCI SOLSKIEGO W WILNIE.

Wilno, 21 marca (PAT). W piątek 19 bm. w teatrze Zespołu Reduty w Wilnie odbyło się przedstawienie „Dożywocia” Fredry, z udziałem Ludwika Solskiego, który odtworzył rolę Łatki. Czciogodnego jubilała licznie zebrana publiczność witała owacyjnie. Po przedstawieniu członkowie zespołu Reduty wraz z przedstawicielami sfer rządowych i świata naukowego oraz prasy podejmowali dyr. Solskiego w świetlicy teatralnej, wyrażając mu hołd za 50-letnią wytrwałą pracę na scenie polskiej.

SPRAWCA NAPADU MORDERCZEGO NA WÓJTA W LUBIENIU MAŁYM PRZYTRZY-MANY.

Lwów, 22 marca. Donosiliśmy przed kilku dniami o napadzie morderczym na wójta Michała Okołota w Lubieniu Małym. Nieznany sprawca, korzystając z ciemności, wieczorem zbliżył się do okna wójtowskiej chaty, a zauważywszy w głębi izby siedzącego pod piecem wójta Okołota, strzelił do niego z karabinu obciążonego i zranił go ciężko w jamę brzuszną. Wójta w stanie groźnym przywieziono do szpitala powszechnego we Lwowie.

Na miejsce zbrodni wysłani zostali wywiadowcy ekspozytury policyjno-śledczej, Kuszlik i Heilman, którzy po kilku dniach żmudnego śledztwa, przeprowadzonego na miejscu, dokonali aresztowania sprawcy w osobie Michała Kurylca, którego wywiadowcy przystawili w dniu wczorajszym do lwowskiej ekspozytury. Powodem zamachu były z jednej strony względy natury politycznej, z drugiej dążenie, aby pozbyć się wójta, którego miejsce miałby zająć ojciec mordercy.

Co dzień niesie?

Dziś 23

Jutro środa 24.

Irenjusza b.

Katarzyny Szew.

Pierwsza kwadra księżycy.

Wschód słońca 5:34. — Zachód 17:53.

STAN CIEPŁOTY w dniu wczorajszym wynosił $+4^{\circ}$ C.

Co grają dziś w teatrach!

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE

Wtorek: Cetno-Licho.

Środa: „Wesele” szkolne o godz. 6:30.

Czwartek: Cetno-Licho.

TEATR BAGATELA

Teatr zamknięty.

REPERTUAR OPERETKI NOWOŚCI

ul. Rajska 12:

Wtorek: „Puśćmy się”.

Środa: „Puśćmy się”.

Czwartek: „Puśćmy się”.

Co grają dziś w kinach!

Nowości: „Ostatnie tango”. (Pod modrem niebem Argentyny). Nadprogram: „Świat zwierząt” i komedia.

Reduta: „Dziewczę z koralowej wyspy” dramat egzotyczny. W roli głównej musująca jak szampan Mae Murray.

Warszawa: „Cyganka Aza” według znanej powieści J. K. Kraszewskiego „Chata za wsią”.

Wanda: „Cyganka Aza”.

Uciecha: „Precz z maską” (W siłach kobiety), romans filmowy w 12 aktach.

—x—

PRZYJECHALI DO KRAKOWA:

Grand Hotel:

Major Bronisław Rokita — Katowice, Szymon Wasercug — Katowice, Witold Dusiaci — Mianocice, Helena Haller — Mianocice, Gustaw Lichs — Kraków, Stanisław Rudrow — Wiedeń, Książę Ksawery Lubecki — Battów, Stanisław Hajdukiewicz — Plock, Jerzy Bojanczyk — Włocławek, Walery Sławek — Warszawa, Stanisław Zawadzki — Warszawa, Ryszard Hergog — Nowy Bytom, Hrabia Ksawery Pustowski — Albertyn, Senator Władysław Długosz — Siary, Wiktor Eichner — Wiedeń, Józef Ganc — Lwów, Por. Waldemar Wollman — Tarnowskie Góry, Poseł Władysław Byrka — Warszawa, Romana Hofmokłowa — Zarzecze, Bencion Gipsz — Sarny, Rtm. Kazimierz Świącicki — Bochnia.

Hotel Saski:

Izzak Jordanowski — Augustynów, Ludwik Korprowski — Łódź, Witold Stadnikiewicz — Katowice, Franciszek Jagorzewski — Rybnik, Kazim. Michnik — Katowice, Franciszek Sytnik — Katowice, Zbigniew Szeziński — Katowice, Kazimierz Nieć — Katowice, Bronisław Jabłonowski — Chrzanów, Herman Junger — Wiedeń, Kazimiera Musiałówna — Warszawa, Mieczysław Majcher — Warszawa, Alfred Loth — Warszawa, Michał Sadowski — Boręczyn, Tadeusz Konczyński — Warszawa, Marjan Markowski — Poznań, Wład. Wojciechowski — Poznań, Marjan Garsztuk — Poznań, Zygmunt Rozpłochowski — Poznań.

—ooo—

POGRZEB ŚP. ZOFJI ZECHENTEROWEJ, żony znanego dziennikarza i literata, odbył się wczoraj rano z kaplicy cmentarza rakowickiego. W pogrzebie wzięli udział wicepr. Rolle z sekr. Strasiakiem, dyr. pol. dr. Styczeń, radcy województwa, Warczewski i Tomasik, radca skarbowy Hupental, radca Piotrowski, nac. budownictwa miejsk. inż. Rzymkowski, inż. Stoy i Świerkosz, dalej przedstawiciele prasy krakowskiej, a to imieniem Syndykatu dziennikarzy red. W. Korolewicz, sekretarz i red. M. Skalski, im. Związku dziennikarzy i literatów red. Chmurkowski i red. Lipecki. Po modłach w kaplicy ks. dr. Masny odprowadził zwłoki do grobu. Za trumną postępował mąż Zmarłej, bliska rodzina oraz liczne grono przyjaciół i znajomych.

ZJAZD ZRZESZEŃ PRACOWNIKÓW PUBLICZNYCH. W niedzielę w sali posiedzeń Małopolskiego Towarzystwa rolniczego w Krakowie obradował zjazd Związku zrzeszeń pracowników publicznych województwa krakowskiego, przy liczo-

Afera fałszowania list płatniczych w krak. urzędzie ruchu.

Co słyhać z innemi nadużyciami. — Winnych nie wolno salwować, kierując się sympatyjkami.

Swojego czasu donosiliśmy o nadużyciach, jakie wykryto przy sporządzaniu list płatniczych i wypłacaniu należności dla pracowników kolejowych nieetatowych i przejściowych w krak. urzędzie ruchu. Bliższe szczegóły tej afery odkryte były wówczas mgłą tajemnicy ze strony władz kolejowych, które gorliwie przestrzegały tego, by brudy kolejowe tuszować.

W jakiś czas potem wykryto znów nadużycia, tym razem w zarządzie warsztatów parowozowni krak., idące w tysiące złotych, o czym też donosiliśmy. Nadużycia te jednak władze kolejowe też osłoniły tajemnicą, a winnego ich urzędnika N. z parowozowni ochroniły nie oddając sprawcy jego w ręce prokuratury. Chodziło tu bowiem o wyższego trochę urzędnika kolejowego.

Natomiast, ponieważ nadużyć w urzędzie ruchu dopuścili się urzędnicy mniejsi od p. N., przeto władza kolejowa oddała ich sprawę prokuraturze. Na skutek takiego obrotu rzeczy obwinieni o swe nadużycia w urzędzie ruchu dwaj urzędnicy odpowiedzieli wczoraj w krak. sądzie okręg. karnym.

Na ławie oskarżonych zasiadli: Bolesław Beer, lat 56, urzędnik kolejowy, pełniący funkcje płatnika w urzędzie ruchu w Krakowie, dalej Marjan Kozłowski, lat 38, likwidator w tymże urzędzie, oraz Adam Knapczyk, lat 23, obecnie bezrobotny, poprzednio zaś nieetatowy pracownik kolejowy, — wszyscy obwinieni o zbrodnię oszustwa na szkodę Skarbu Państwa.

Wedle aktu oskarżenia obwiniony Beer wspólnie i w porozumieniu z nieżyjącym już obecnie likwidatorem Bützem wpisywali w czystospisach list płatniczych pracowników nieetatowych i przejściowych Urzędu Ruchu w Krakowie, podstępnie fałszywe cyfry, dotyczące ilości przepracowanych dni, względnie godzin i ilości członków rodzin tychże pracowników. Owe wpisane do list cyfry były wyższe od stanu faktycznego. Sfałszowane w ten sposób listy Beer przedkładał do podpisu zawiadowcy stacji, a po uzyskaniu tego podpisu otrzymywał z zarządu kasy uwidocznioną na takiej fałszywej liście kwotę.

W ten sposób Beer wraz ze swym zmarłym już

wspólnikiem przywłaszczył sobie w czasie od stycznia 1923 do kwietnia 1924 r. około 5 i pół milarda mark polskich, zaś od maja 1924 do lipca 1924 blisko 3 tysiące złotych.

Tego rodzaju fałszowanie list płatniczych prowadził oskarżony Beer w dalszym ciągu wraz z następcą zmarłego Bütza, likwidatorem Kozłowskim i znów w czasie od września 1924 do lipca 1925 przywłaszczyli sobie obaj około 16.500 zł.

Trzeci wreszcie oskarżony Knapczyk będąc zajęty jako nieetatowy pracownik w krakowskim Urzędzie Ruchu, a mając zlecenie zestawień list płatniczych, sam na swoją rękę fałszował te listy i wprowadzając w błąd płatnika podejmował kwoty pieniężne na podstawie owych sfałszowanych wykazów. W ten sposób Knapczyk przywłaszczył sobie kwotę sięgającą wyżej 1000 zł.

Po przeprowadzeniu rozprawy trybunał zasądził Beera na 5 miesięcy ciężkiego więzienia z obstrzeceniami, Kozłowskiego na 4 miesiące ciężkiego więzienia z obstrzeceniami, zaś Knapczyka na 2 miesiące więzienia.

Jako okoliczność łagodzącą dla oskarżonych trybunał wziął pod uwagę, że obwinieni sami zgłosili się i przyznali do winy, tłumacząc się, że zbrodni oszustwa dopuścili się z nędzy, przyczem z powodu braku kontroli mieli do owych nadużyć sposobność bardzo łatwą i gdyby nie oni, niktby napewno tego nie wykrył. Wreszcie trybunał przyjął pod uwagę dotychczasowy nienaganny żywot oskarżonych.

Przewodniczył sso. dr. Morus, wotowali sso. dr. Tomaszewski i sso. Sośnicki, oskarżał prokurator Stapor, protokołował dr. Ostrowski, Kozłowskiego bronił adw. dr. Aschenbrenner, dwaj pozostali oskarżeni nie mieli obrońców.

Ciekawi jesteśmy, czy sprawa nadużyć p. N. w krak. parowozowni, sięgających podobno 12 tys. zł. wyjdzie również na jaw i czy władze kolejowe będą względem szkodników Skarbu Państwa równie bezwzględnie sprawiedliwymi, jak i co do wymienionych skazańców, wydanych w ręce sprawiedliwości.

—ooo—

Krwawa zemsta spłoszonych bandytów.

W nocy z 20 na 21 bm. usiłovali nieznani osobnicy dostać się do mieszkania Franciszka Senderskiego w Luborzycy, w czym jednak przeszkodził im syn Senderskiego — Grzegorz, lat 28, który wybiegł na podwórze za sprawcami.

Sprawcy poczeli uciekać w kierunku wsi Maciejowice i w chwili, gdy Grzegorz Senderski zawrócił już do swego domu, oddali do niego 3

strzały, z których dwa ugodziły Grzegorza Senderskiego w lewy bok. Jedna z kul przebiła lewy bok i prawą dłoń na wylot, zaś druga utkwiała wewnątrz.

Senderskiego przewieziono w groźnym stanie do szpitala św. Łazarza w Krakowie. Za sprawcami prowadzi poszukiwania pow. komenda P. P. w Miechowie.

nym udziale delegatów związkowych przybyłych z całego obszaru województwa. Na zjazd przybyli również posłowie: Jachymiak, Konopczyński i Rymar, oraz senator Adelman.

Obrady zagał prezes głównego zarządu związkowego, dr. Krajewski. Odczytano następnie sprawozdanie z czynności głównego zarządu związkowego. Zarząd, nawiązawszy kontakt z analogicznymi związkami innych województw małopolskich, doprowadził do ich zespolenia ze Związkiem krakowskim. W dalszym ciągu sprawozdanie omawia obszernie znane zamierzenia rządu w kierunku zmiany ustaw uposażeniowych i emerytalnych. Ponieważ zrealizowanie tych zamierzeń byłoby dla urzędników niezwykle krzywdzące, przeto Związek w porozumieniu z innymi związkami małopolskimi przeciwstawi się temu w sposób bezwzględny.

Z kolei zabrał głos poseł Rymar, który przedstawił dzisiejsze położenie gospodarcze państwa. Dr. Czaplinski omawiał sprawę uposażenia urzędników. Dr. Krajewski referował sprawę emerytów. P. Kutynski z Nowego Targu omawiał projekt samopomocy przy budowie domów mieszkalnych dla urzędników. Po referatach wywiązała się ożywiona dyskusja, poczem zjazd uchwalił szereg wniosków w myśl wygłoszonych referatów. Obrady zamknięto o godzinie 3 popołudniu.

KURS DLA MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ NA UNIWERSYTECIE LUDOWYM w Zagorzu, pow. weiherowski (Nad polskiem morzem). Kurs rozpoczyna się dnia 15 kwietnia i potrwa do 15 sierpnia 1926 r.

Cel Uniwersytetu Ludowego jest wychowawczy: przez naukę do cnót obywatelskich, do gorącej miłości ojczyzny na zasadach chrześcijańskokatolickich.

Przedmioty nauki: Historia powszechna, historia polska, literatura polska, geografia, przyroda, język polski, wykłady religijne, rachunki i geometria, fizyka i chemia, astronomia, gimnastyka i robotki ręczne.

Przyjmuje się młodzież od 18 roku życia. Po prospekcie i warunku opłaty należy zgłaszać się do Uniwersytetu Ludowego w Dalkach pod Gmiznem załączając 15 gr. znaczków na odpowiedź.

Nadmienia się, że wobec trudnych warunków finansowych można uiszczać opłatę także w naturaljach (zboże i t. d.) po poprzednim porozumieniu się z dyrekcją.

ODCZYT PROF. DR. M. SZYSZKI pod tyt. „Kłamstwo w życiu dziecka” urządza Narodowa Organizacja Kobiet we wtorek 23 marca o godz. 6 po południu, w lokalu Szkoły kupieckiej (Rynek 34, II. piętro).

Jest to przedostatni referat z cyklu o zagadnieniach wychowawczych, który cieszy się zasłużonym powodzeniem wśród rodziców i wychowawców. Ciekawy temat zgromadzić powinien i tym razem liczną publiczność.

KRAKOWSKIE TOW. LEKARSKIE. We środę 24 bm. wiecz. posiedzenie naukowe z udziałem uczestników kursu lekarskiego. Na porządku dziennym wykład prof. Rosnera p. t. „Z dziedziny pomyłek i wątpliwości na pograniczu rozpoznawczem ginekologii”.

„WAWEL” NA POMORZU. Przeznaczony do sali sejmowej olbrzymi obraz prof. Wodzinowskiego „Dzień Zaduszny w katedrze wawelskiej”, w objętości po większych miastach Rzeczypospolitej przybył wreszcie na Pomorze. W niedzielę 28 b. m. w południe w Muzeum Miejskim w Grudziądzu, na uroczystym otwarciu wystawy, poeta Kazimierz Kalinowski wygłosi fantazję historjozoficzną p. t.

„Legenda Wawelu”, która poprzednio w Bydgoszczy i Poznaniu sprawiła wrażenie nadzwyczajne.

PRACA NAD WYCHOWANIEM FIZYCZNYM i przysposobieniem wojskowym w województwie krakowskim zaczyna już wstępować na realne tory. Jak się dowiadujemy wojewódzki komitet opracował już zasady wytyczne, które powiatowe komitety mają się kierować w swej pracy. Poza to będzie niewątpliwie stanowił znaczny krok naprzód ten fakt, że w dniu 28 bm. odbędzie się w Warszawie pierwsze konstytuujące zebranie Rady Naczelnej wychowania fizycznego i przysposobienia wojsk.

WYDZIAŁ TOWARZYSTWA OCHRONY ZWIERZĄT I PRZYRODY, zawiadamia iż Walne Zgromadzenie odbędzie się 24 bm. tj. we środę o godzinie 19-tej w sali 39 Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wydział przypomina, iż ci tylko członkowie będą mieli prawo głosowania i wyboru, którzy uścili wkładkę i zostali przyjęci przez Wydział.

WCZORAJSZY PODWIECZOREK DZIENNIKARSKI znów uwieńczony został zasłużonym powodzeniem. Wielką jego atrakcją był występ artysty teatru im. Słowackiego, p. Znicza, którego improwizacje, pełne szczerego komizmu, przyjmowane były przez publiczność huraganem śmiechu. Młody skrzypek, p. Tadeusz Wojtas, tudzież wiolonczelista p. Wł. Strassburger, występem swym złożyli dowody, że mają za sobą poważne studia muzyczne, bardzo wyrobioną technikę, a akompanjowali im z wielką rutyną młode pianistki pp. J. Wilkosz-Piazza i H. Bładowska. Z miłym przyjęciem spotkał się też występ p. Stanisławy Żurawskiej i p. Witolda Rychtera, albowiem młodość, wdzięk i talent zawsze chwytają za serce. Głos panny Żurawskiej, doskonale skierowany, z łatwością atakuje wysokie pozycje, a temperament, pełen ognia, plastyka ruchów i wygląd sceniczny dopełniają wdzięcznej całości. Tenor p. W. Rychter posiada głos o miłym i szlachetnym tonie, co w połączeniu z wytwornym gestem otwiera przed nim piękną karierę sceniczną, zwłaszcza salonowego amanta. Miłej tej parze akompanjował po mistrzowsku p. Tadeusz Pliszewski. Organizatorką muzycznej części programu była pani Grodzicka. Niemilknące okłaski publiczności towarzyszyły produkcji muzycznej orkiestry smyczkowej 6 pułku art. pol., która wystąpiła z pierwszorzędnym repertuarem koncertowym. Orkiestra ta wywołała podziw dla swojego wysokiego poziomu artystycznego i uznania dla rutynowanego kapelmistrza, jakim się okazał p. Fryderyk Walczakowski. 6 pułk art. pol. słusznie się chlubić może tak znakomitą orkiestrą. — Związek Dziennikarzy Polskich w Krakowie zamierza na podwieczorku w najbliższą niedzielę wystąpić z nowym, wspólnym programem.

„URODZAJ” NA DZIEWCZĘTA. W ubiegłym tygodniu (od poniedziałku do niedzieli włącznie) na oddziale położniczym w szpitalu św. Łazarza przyszło na świat 6 chłopców (1 w stanie nieżywym) i 12 dziewcząt (1 w stanie nieżywym). W przeciągu ostatnich 4-ech tygodni już trzeci raz notujemy aż 100-procentową nadwyżkę liczebną noworodków żeńskich nad męskimi. Jeśli tak dalej pójdzie, to w niedalekiej przyszłości płeć piękna zyska stanowczą przewagę nad brzydką połową rodu ludzkiego, co znów mogłoby stanowić wielkie niebezpieczeństwo dla świata.

ZGONY W SZPITALU ŚW. ŁAZARZA. W ubiegłym tygodniu (od 15 do 21 bm. włącznie) w szpitalu św. Łazarza zmarło ogółem 31 chorych, w tem 14 kobiet i 17 mężczyzn.

CZYJE MANOMETRY. Organa tuł. eksp. śledczej zakwestjonowały w czasie rewizji u podejrzanych osób trzy manometry od maszyn parowych, które pochodzą prawdopodobnie z kradzieży na szkodę nieznanymi poszkodowanych. Manometry te posiadają szczególne znaki następujące: 1) H. Malhak, Aktien-Gesellschaft Hamburg 39, 1 Atm. 1 kg. pr. qm. Nr. 2007175, 2) Danziger Werth, Danzig Kg. pr. qm., 3) Atmosph. Nr. 66687. Interesowani zechcą się zgłosić w tuł. eksp. śledczej przy ul. Kanoniczej L. 24, w godzinach urzędowych, celem rozpoznania.

„NIEDOSZŁY” TOPIELEC. Onegdaj wieczorem pewien wyrobnik z Podgórze, Ludwik Banach, idąc bulwarem nad Wisłą w stanie mocno podchmielnym, wpadł w wodę i omal nie utonął. Chłodna kąpiel zrobiła Banachowi bardzo dobrze, gdyż zaraz wytrzeźwiając i począł wniebogłose krzyczeć o ratunek. Nidoszłego topielca wydobyto z wody jednakże musiano go odesłać do szpitala, gdyż — prawdopodobnie ze strachu — popadł w ciężkie omdlenie. Banacha zaraz następnego dnia rano wypuszczono ze szpitala, jako zupełnie zdrowego.

ZNOWU WYPADEK SAMOCHODOWY. Wczoraj rano pędzący samochód Nr. 1136 najechał na ulicy św. Jana 62-letniego Markusa Lesera. Lekarz pogotowia stwierdził u ofiary wypadku liczne obrażenia. Nieszcześnie go przewieziono do szpitala.

10-ty dzień rozprawy o nadużycia w krak. oddz. Najwyższej Izby Kontroli Państwa.

Na wczorajszej rozprawie o nadużycia w krak. Izbie Kontroli Państwa po szeregu pytań obrony do świadka Henryka Schrettera, który udzielił wyjaśnień co do swych zeznań z soboty, trybunał przystąpił do przesłuchania dalszego świadka Jana Kaganek, pom. referenta w Izbie Kontroli.

Także i tego świadka trybunał zaprzysiął wbrew wnioskowi obrońcy Łasińskiego dr. Schönwettera, który powołał się na objęcie św. Kaganek dochodzeniami dyscyplinarnymi. Kaganek przed wstąpieniem osk. Bilińskiego do Izby był rachmistrzem i na pytanie przewodniczącego podaje, że nigdy nie brał z kasy skarbowej kredytów z góry na cały miesiąc, lecz miał przy sobie z kredytów Izby tylko drobne kwoty na wydatki kancelaryjne, porta, telefony itd. W szczególności przy rachunkach kosztów podróży wystawiał każdorazowo asygnaty dla podjęcia pieniędzy w kasie skarbowej. Świadek przyznaje, że przy oddawaniu kasy Bilińskiemu brakowało mu 123 zł., które w krótkim czasie zwrócił Bilińskiemu.

Po ucieczce Bilińskiego świadek otrzymał od niego dwa listy, z których pierwszy ogólnikowo wspomina o brakach kasowych. Kiedy Kaganek odebrał drugi list, oddał go, nieotworzywszy koperty, Łasińskiemu, mówiąc, że niczna żadnych tajemnic z Bilińskim i żądając, by przez list odczytał. Z listu tego Łasiński po przeczytaniu dał świadkowi jedną kartkę odnoszącą się do spraw rodzinnych Bilińskiego z poleceniem, by o treści tej kartki zawiadomił żonę Bilińskiego, co świadek uczynił. Świadek objął po Bilińskim dział rachuby w Izbie i przeprowadził wraz z innymi urzędnikami szkontrum, które wówczas wykazało brak 1966 zł. Dnia 30 maja świadek zaniósł Łasińskiemu do domu jego pobory miesięczne, a wówczas Łasiński powiedział do świadka: „Co ten Biliński narobił, zwarjował chyba”. Wtedy także polecił mu Łasiński, by dał do II. Kurjera Codz. anons dużemi literami, dyktując treść anonsu: „Józek B. Wracaj do Krakowa przez Kryn'cę, będzie wszystko dobrze”. Ponieważ duży anons był dla świadka za drogi, przeto dał drobne ogłoszenie, tej samej treści, za które zapłacił około 2 zł. Kwotę tę wrócił mu potem Łasiński.

Dalej zeznaje Kaganek, że po nadejściu pierwszego listu od Bilińskiego, wspominającego o bra-

ku 150 zł. prezes Łasiński wyraził się do świadka: „Co tam o te pieniądze. Mnie jest Biliński wlieni 2.700 zł., które pożyczylem mu na handel nierogacizną. Sprzedałem na to srebro, to jest posag mojej córki”.

Po przerwie o godzinie 1230 świadek Kaganek na polecenie przewodniczącego trybunału prezesa Pelca wykazuje w dalszym ciągu rachunkowo, w jaki sposób pokryto ujawniony w Kasie Izby po ucieczce osk. Bilińskiego niedobór 1.966 zł. Niedobór ten pokryto następująco: z pożyczki wekslowej, opiewającej na kwotę 1.000 zł. zapłacono gotówką 642 zł. rachunkami kosztów podróży Łasińskiego, Szczepańskiego, Zopothota, Słowika i Bandurskiego pokryto 835 zł. wreszcie dr. Kaczyński dał ze swej remuneracji 444 zł., Kaganek 53 zł. i dr. Szczepański 833 zł. należących mu się za zakupioną dla Izby książkę. Rozliczenie to jest ogólnikowe, bez szczegółowego wykazu drobnych kwot.

Następnie przechodzi świadek do rachunków i akta, dotyczące podjętych przez Bilińskiego kwot, które jak twierdzi osk. Biliński zostały zwrócone z rachunków fikcyjnych. Kwoty z tych rachunków odprowadzał Biliński do rąk Łasińskiego, który znów pieniądze te sobie zatrzymywał, skutkiem czego Biliński musiał tworzyć fikcyjne rachunki.

Działo się to jednak na wyraźne polecenie Łasińskiego, — oświadcza Biliński — bo sam Biliński nie miał z tego żadnych korzyści. Przy pomocy ksiąg oraz oryginalnych asygnat i rachunków wykazuje Biliński poszczególne daty i kwoty, przy czem niejednokrotnie daty się nie zgadzają. Biliński tłumaczy to tem, że rozliczenia odbywały się raz na miesiąc, a asygnaty noszą daty rzeczywistego podjęcia pieniędzy.

Na pytanie przewodniczącego, którym rachunkami fikcyjnymi Biliński pokrywał wręczane Łasińskiemu kwoty, oświadcza Biliński, że odośnych zapisków narazie nie ma przy sobie, jednak jutro (tj. dzisiaj) sprawę tę wyjaśni, przynosząc ze sobą wspomniane zapiski.

W końcu obrońcy obu oskarżonych stawiają wnioski, które z powodu późniejszej pory (godz. 3:30 popołudniu) będą szczegółowo rozpatrywane na dzisiejszej rozprawie.

DWIE KRADZIEŻE. Leopold Goldblatt, zam. przy ul. Czapskich l. 1, że skradziono mu garderobę męską wart. 800 zł.

Zofia Ochocka, zam. Podwałe i, doniosła, że skradziono jej ze strychu bieliznę ze znakami G. T. wartości 30 zł.

POZBAWIONA GOTÓWKI I GARDEROBY. Antonina Pisarska, zam. przy placu Zgody L. 11 doniosła, że skradziono jej z otwartego mieszkania w czasie chwilowej jej nieobecności gotówkę 1000 zł. oraz garderobę wartości 500 zł.

WŁAMANIE DO MIESZKANIA. Anna Hołotówna, zam. przy ul. Gertrudy L. 10 zgłosiła, że skradziono jej ze zamkniętego mieszkania przy pomocy dobranego klucza lub wytycha 12 m. płótna białego i 4 m. poszewki, łącznej wartości 72 zł.

DROBNE KRADZIEŻE. Juliusz Siwiński, zam. przy ul. Słonecznej l. 21 doniósł, że w nocy z 19 na 20 bm. skradziono mu 6 kur, wartości 60 zł. z piwnicy, zamkniętej na kłódkę, którą sprawcy oderwali. — Michał Barański, urzędnik kolejowy, zam. przy ul. Pędzichów Nr. 10, doniósł o kradzieży 2 poduszki wartości 100 zł. z korytarza domu, przez nieznanego sprawcę.

ROWEROWY ZŁODZIEJ POD KLUCZEM. Aresztowano Stanisława Haję, murarza z Mogilan za kradzież roweru wartości 80 zł. i kurtki wartości 45 zł. z zamkniętego magazynu przyborów szoferskich, przy ul. Kościuszki l. 37, na szkodę Emila Rudawskiego, zamieszkałego przy ulicy Pędzichów l. 15.

— 0 0 0 —

ZE SPORTU.

Wawel — Makkabi 4:2 (1:2).

Rozegrane w sobotę na boisku Cracovii zawody o mistrzostwo klasy A krakowskiego okręgu przyniosły po ciężkiej walce zasłużone zwycięstwo Wawelowi. Gra prowadzona obustronnie bardzo ostro obfitowała w liczne faule. Publiczność w dużej mierze ponosi winę przez głośne okrzyki i nawoływania. Z powodu sprzeciwiania się rozstrzygnięciem sędziego, wykluczył tenże jednego z graczy z Makkabi. Sędziował p. Arczyński słabo lecz bezstronnie.

Cracovia — Wisła 2:1 (0:1).

Pierwsze derby futbolowe Krakowa przyniosły

zasłużone, choć nieoczekiwane zupełnie zwycięstwo Cracovii. Fama bowiem sportowa nie wróżyła białoczerwonym zwycięstwa. I tym razem jednak obliczenia okazały się zupełnie mylne. Wobec 3.000 publiczności, zebranej stosunkowo bardzo licznie, wobec bardzo niesprzyjającej aury, zimna i śniegu, toczyła się zacięta walka o 2 punkty mistrzowskie. Pierwszopółowa upływa pod znakiem zdecydowanej przewagi Wisły, która tak technicznie, jak i kombinacyjne góruje nad swym przeciwnikiem. Białoczerwoni grają chaotycznie, ograniczając się do intensywnej obrony, jedynie od czasu do czasu przypuszczają sporadyczne wypady. Wisła gra głównie skrzydłami, z których zwłaszcza Adamek często zagraża przez swe błyskawiczne pociągnięcia. W czasie jednego z licznych zamieszkań pod bramką Cracovii Reyman I. celnym strzałem w 29 minucie uzyskuje jedyną bramkę dla barw swego klubu.

Wynik powyższy utrzymuje się do pauzy. Po przerwie obraz gry ulega radykalnej zmianie. Białoczerwoni w zupełności opanowują pole gry, usadowiając się na połowie Wisły. Drużyna Cracovii pracuje z dziwną ambicją i wolą zwycięstwa. Jak słabym okazała się przeciwnikiem Cracovii, przed przerwą, tak po pauzie Wisła w zupełności zawiódła i w niczem nie przypominała drużyny, która kilkanaście minut temu grała naprawdę koncertowo. Białoczerwoni bardzo umiejętnie przeprowadzają ataki wspomagani przez ofiarnie pracującą pomoc i uzyskują w rezultacie zasłużone zwycięstwo. Szczęśliwym zdobywcą dwu bramek i ipso facto dwu punktów był Kubiński. Podnieść należy w tej fazie gry ofiarną pracę całej Cracovii, w przeciwieństwie do apatycznej gry czerwonych. Sędzia p. Rosenfeld.

Wisła rez. — Cracovia rez. 4:4 (2:3).

Zawody rezerw obu drużyn przyniosły zasłużony wynik remisowy.

Jutrzenka — B. B. S. V. 1:1 (1:0).

Zdecydowana walka o punkty dwu równych przeciwników. Do pauzy przewaga białoczerwonych. Po przerwie B. B. S. V. za wszelką cenę stara się wyrównać, co też mu się udaje. Sędzia p. Rutkowski.

— 0 0 0 —

Idylliczne westchnienie... dzisiaj.

Nie jest rococo, ani też baroco,
dni anemiczne ospale się wloką.

Niema czarownych linii, zakrętasów,
gdzie rozum jak żak oszalały hasał.

Niema kanapek, westchnień z aksamitu,
gdzie drżącym głosem ktoś o miłość pytał.

Niema zastawy z porcelany serwskiej,
gdzie do herbaty wonnej ciekły lezki.

W klatce nie śpiewa kanarek żółciutki,
nie kwitną ciche, wierne niezabudki.

Niema suszonych listków na pamiątkę...
Serca młodzieńcze nie buchają wrzaskiem.

Niema brzęczących srebrzyście mandolin,
ani warkoczy, splatanych powoli. — —

Są radia, auta i aeroplany,
i świat, w inercji żółtą mgłą owiany.

Zadne promienie w sercu się nie kupią.
(Cóż to jest SERCE?). Jest nudno i głupio...

Alina Butrymowiczówna.

Z SALI KONCERTOWEJ.

Koncert „Echa”. — XXV. Koncert Polskiego Związku muzyczno-pedagogicznego.

Na nadmiar dalszych produkcji wokalnych nie mamy powodu uskarżać się, z rzadka bowiem nasze estrady koncertowe nawiedzane są przez krakowskie zespoły choralne, które acz żyją i pilnie pracują, z rzadka tylko ukazują się na estradzie. Częściej można słyszeć w Krakowie popisy choralne w świątyniach, lecz popisów tych jako poświęconych chwale Bożej nie można i nie należy podciągać pod krytykę, jakkolwiek niejednokrotnie należałoby to uczynić.

Najpoważniejszym zespołem choralnym Krakowa a także i Polski, jest nasze „Echo”, które laury i odznaczenia zbiera zagranicą, a które z rzadka tylko daje się słyszeć na estradzie krakowskiej. Onegdajszy koncert był naprawdę rewelacją dla miłośników muzyki polskiej i nie lada atrakcją, skoro odbył się wobec zupełnie wysprzedanej sali i wobec tłumy szczerze polskiej publiczności. Program zawierał utwory nieznane dotąd i niewykonywane naszych kompozytorów, a to Opieńskiego („W turniach”), Garbusińskiego („Walka”), Lorenza („Komar”), Ks. Rizzi’ego („Odpyły na rubinowe gody”) i Walewskiego („Zielone świątki na Bielanych” do słów J. Gałuszki).

Wykon utworów tych pierwszorzędnym świadczył nie tylko o sumiennej pracy licznego bo przeszło 50 osób liczącego chóru, lecz także i jego wielkiego rozwoju w kierunku dynamicznego i ekspresyjnego ujęcia treści muzycznej utworów, stawiających niejednokrotnie wykonawcom, wymagania bardzo wysokie. Chór trudności wszelakiej natury pokonuje zwycięsko, dzięki zdobyciom technicznym oraz zawsze doskonałej, co do czystości brzmienia, intonacji, oraz temu zapalowi jaki bije z każdej nuty. — W koncercie onegdajszym przyjął udział utalentowany skrzypek-wirtuoz prof. J. Cetner, ciesząc się zasłużonym uznaniem.

Niemal jednocześnie odbył się XXV Koncert Polskiego Związku Muzyczno-pedagogicznego. Był to wieczór jubileuszowy (czego niestety nieznaczono na afiszach ani też w samym programie), pracy zapobiegliwej kierowniczką artystyczną prezes. Grodzickiej, której działalność około rozwoju „Związku”, jest naprawdę opatrznościową. W wykonaniu bogatego programu, przyjęli udział członkowie „Związku” pp. Dr. Schwarzenberg-Czerny skrzypek, St. Meyerowa pianistka, prof. Bolesław Kopecki, St. Meyerowa pianistka, prof. Bolesław Kopecki, St. Meyerowa pianistka, p. Marek-Onyszkiewiczowa pustyński wiolonczelista, p. Marek-Onyszkiewiczowa z dwiema reprezentacyjnymi uczennicami pp. Günterówną i Missonową oraz prof. najwyższego kursu gry fortepianowej w Konserwatorium krakowskim St. Lipski, którego w charakterze wirtuoza, już tak dawno nie oglądaliśmy na naszej estradzie koncertowej. Przepięknym produkcjom świetnych artystów przysłuchiwała się z uwagą wypełniająca salę publiczność, darząc sympatycznych wykonawców, zasłużonymi oklaskami.

Stanisław Bursa.

—:—

Czytajcie

„Gońca Krakowskiego”

Mody dla naszych milusińskich.

Dzisiejsza ilustracja przynosi nam mody dla naszych milusińskich. I te małe istotki mają swoją modę, która u dziewczynek zbliżona jest do mód swych mamus.

Pierwsza sukienka z lekkiego materiału, boki plisowane, przybranie z aksamitki. Druga sukienka z wełny z białą kamizelką i kołnierzykiem, przybrana jedwabną tasiemką, — fason kloszowy. Płaszcz z wełny o gładkim wierzchu i spodzie w kratę, odpowiednio tą kratą przybrany, uzupełniony pelerynką. Ostatnia sukieneczka z aksamitu, ożywiona białą kamizeleczką, drobno plisowaną.

Dziesięć tysięcy pokąsanych.

Moskwa, w marcu. W republice sowieckiej powstają różne kwestie i zagadnienia, mało znane w Europie. Czy uwierzylibyśmy na przykład, że istnieje tu kwestia pokąsanych? Wiemy, że miała do czynienia z tem zagadnieniem Brazylja, gdzie są jadowite węże. Zorganizowano tam wielkie laboratoria serum przeciwko ugryzieniom węzów i podobno liczba ofiar tej plagi nad brzegami Amazonki zmalała. W Rosji naogół niema brazylijskich kobr ani grzechotników, a jednak istnieje problem pokąsanych.

Od rana przy ambulatorjum szczepionek od wściekliczny w Moskwie stoi długi ogonek. Stary wieśniak z pod Riazania, pokąsany przez psadziewczynka z obwiązaną głową, podrapana przez wściekłego kota, gromady chłopaków wiejskich i miejskich, baby z dziećmi na rękach... Nigdy od 1886 roku, kiedy założono instytut Pasteura w Moskwie, nie miał on takiego powodzenia. W roku 1926 przez stację szczepień przewinęło się po 1000 osób miesięcznie, a w 1925 roku instytut miał 10 tysięcy klientów! Wszystko to są ofiary psów, kotów, wilków i nawet szurów. Te ostatnie ugryzienia były dawniej rzadkie, ale teraz instytut Pasteura notuje je w każdej tygodniowej relacji. Większość tych ofiar stanowią mieszkańcy Moskwy. Wśród pacjentek była jedna ugryziona przez krowę, przywieziona tę ofiarę z gubernji Włodzimierskiej. Wykaz 1925 roku notuje niebawmy wypadek pogryzienia dzieci przez indyka, którego pokąsał wściekły pies. 87 procent pacjentów stanowią pokąsani przez psy. Liczba pacjentów rośnie niebawm. W 1919 roku było ich 2636, w 1924 roku 6223, a w 1925 roku 10.114. Przerwę w statystyce stanowią lata głodu: koty i psy zginęły, bo zostały zjedzone. Teraz jest ich aż nadto. A jednocześnie w okolicach podmiejskich pojawiły się wilki.

W 1919—1920 r. stacja Pasteurowska w Moskwie obsługiwała 8 gubernij. Teraz zmniejszono obwód jej działalności, a liczba zgłoszeń wzrosła. To samo dzieje się i w Petersburgu. W ostatnim tygodniu przywieziono na przykład razem partię 27 pokąsanych w Suzdału. A trzeba dodać, że nie wszyscy pogryzieni trafiają do Instytutu. Po wsiach przecież trwa wiara w „zamówienie”, w znachorów, trawy lecznicze i t. p. Zresztą nie tylko po wsiach. Niedawno przywieziono do Instytutu robotnika z państwowej drukarni znaków obiegowych, który miał wyrazne objawy wściekliczny.

Pytają się go: „Gdzie leczyleś się?”

U znachorki przy ulicy Małej Carycyńskiej“.

Nie uratowano go.

To działo się w Moskwie. W styczniu przywieziono chorego ze wsi podmiejskiej. Lekarz po dokładnych oględzinach oświadczył krewnym, że stan jest beznadziejny. Krewni zaczęli błagać:

Puściecie go... U nas zamówią, jeżeli wy nie potraficie, u nas potrafią wyleczyć.

Izolator stacji Pasteurowskiej — to straszne miejsce. Stamtąd wynoszą już tylko trupy. W roku 1925 było takich wypadków 26. Po większej części są to ugryzieni w głowę. Tych jest najtrudniej ocalić. Od czasu, jak istnieje stacja w Moskwie, był tylko jeden wypadek uratowania pacjenta, który był już w izolatorze.

W Moskwie jest, jak okazało się według przeprowadzonej w związku z kłeską pokąsań rejestracji, około 66 tysięcy psów, w tem ogromna ilość bezpańskich.

Władze sowieckie przygotowują jakiś psi dekret, żeby zlikwidować tę niebywałą kłeskę.

Drobne depesze.

DYMISJA RZĄDU CHIŃSKIEGO.

Pekin, 21 marca (PAT). Gabinet postanowił podać się natychmiast do dymisji ze względu na to, że gen. Feng lin Sjang zarzucił premierowi, iż utrzymuje porządek kosztem wielu ofiar w ludziach.

CENNE WYKOPALISKA NA FORUM RZYMSKIM.

Rzym, 20 marca (PAT). Na Forum Romanum znaleziono fragment napisów, które należą do t. zw. fasti triumfales i do tryumfu konsula Emiljusza Lepidusa i Mucjusza Scevoli nad Liguryjczykami, jakoteż dotyczą owacji dla prokonsula Apiusa Klaudiusza z okazji zwycięstwa jego w Hiszpanji w r 174 przed Chrystusem. Ten cenny fragment ma być dnia 2 kwietnia, to znaczy w dniu założenia Rzymu wręczony gubernatorowi Rzymu, aby wcielił go do wielkiego zbioru kapitoluńskich fasti triumphales.

ARESZTOWANIE NIEMIECKIEGO STATKU PRZEMYTNICZEGO.

Wiedeń, 21 marca (PAT). „N. W. Tageblatt” donosi z Oslo, że norweski kłazownik celny zatrzymał niemiecki okręt przemytniczy „Deutschland”, który wioził 55.000 litrów wódki. Władze norweskie okręt ten skonfiskowały.

POŻAR ELEKTROWNI W TERNITZ.

Wiedeń, 29 marca. Według wiadomości z Wiener Neustadt spaliła się doszczętnie elektrownia w Ternitz, która w tych dniach miała być otworzona. Prawie wszystkie transformatory zostały zniszczone. Tysiąc centnarów oleju transformatorowego stało się lupem rozszalałego żywiołu.

KONSUL RANIONY NOŻEM PRZEZ POLICJANTA.

Wiedeń, 21 marca (PAT). Według doniesień „N. W. Tageblatt” ze Sjamu, tamtejszy angielski konsul generalny został ciężko raniony nożem przez byłego policjanta.

ADMINISTRACJA OTWARTA
od godz. 9—12 w południe
I od godziny 4—7 wieczorem

OGŁOSZENIA

Drobne ogłoszenia
dla poszukujących **50 gr.**
pracy

Różne

MAPY automobilowe, wojskowe, turyst. szkolne i biurowe, podręczniki dla szoferów i motocykl. Przewodniki dla turystów, poleca Księgarnia Polska, Kraków, Sławkowska 3. Dostarcza wszelkich wydawnictw i nut z możliwą szybkością. 488

KASZE gryczaną (hreczną) pierwszej jakości od 100 kg. wwyż, oraz wagonowo dostarcza Pierwsza Parowa Krukiarnia „Zgoda” pow. zarejestr. spółdz. z ogr. odp., Zbaraż, (Małopolska). Zastępcy poszukiwani. 497

POTRZEBNY od 1 kwietnia pracownik młody, zdolny z kilkuletnią praktyką w pierwszorzędnym interesach, pod dyspozycję do składu aptecznego. Oferty z odpisami świadectw i warunkami składac: Skład apteczny K. Kasperkiewicz, Włocławek. 512

„SOLO“ fabryka wstążek reklamowych do pakowania z drukiem i bez wiaś. Fr. Hołuj, Kozy (Małopolska). 504

FABRYKA musztardy Z. Nowicki, Gniezno Mickiewicza 7a, poleca swoją znaną z dobroci musztardę „Optima” w butkach, blaszankach i słoikach, oraz wszelkie oleje jadalne jak siemienny i rzepakowy. 499

RZĄDCA-ADMINISTRATOR rolny, może być z kaucją, posiadający wieloletnią praktykę i poważne referencje, poszukuje posady. Łaskawe oferty proszę przesyłać pod adresem: Poczta Mińsk-Mazowiecki, poste rest. „Dla W. Z.”.

ABRONOM wszechstronnie wykwalifikowany z najlepszymi rekomendacjami, Poznańczyk, o wieku lat 40, poszukuje administracji większego obszaru rolnego od 1 lipca 1926 roku. Łaskawe oferty proszę nadsyłać do Majętności Nieciszewo, poczta Pruszcz, koło Bydgoszczy. 500

KAPELUSZE męskie sprzedaje i odnawia, zniszczone wstążki zmienia na poczekaniu Jan Kurzydło, kapelusznik damski i męski w Krakowie, ul. Szewska L. 15. 489

MASZYNY do szycia, znane „Kasprzyckiego”. Tanio. Dogodne warunki kupna. Warszawa, Marszałkowska 153. Telefony: 104-51. 113-51. Prowincja zamawia listownie.

KAPLUSZE męskie i damskie przerabia na najświeższe fasony. Przyjmuje do farbowania w różnych kolorach **STANISŁAW MALEC**, Rynek główny L. 7. 517

NAJUPORCZYWSZY ból głowy usuwają proszki dla dorosłych z „Kogutkiem”. Wyroby apteki A. Gasięckiego w Warszawie. Żądać w aptekach i składach aptecznych, 469

AJENT handlowy, dobrze wprowadzony, odwiedzający skład apteczne, cukiernicze, przyjmie przedstawicielstwo. Zgłoszenia pod „Ustosunkowany” przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego”. 529

CERĘ chropowatą idealnie wygląda, czerwoność nosa i rąk i t. p. defekty usuwa, szkodliwym wpływom szminki zapobiega oraz naturalną soczystość cery przywraca krem Boroxyl. 524

INŻYNIER-górnicy, hutnik, lat 39, 14-letnia poważna praktyka, w zakresie metalurgii, mechaniki i budownictwa, poszukuje odpowiedniej posady, Sosnowiec, Piłsudskiego 75 m. 1. 526

ADMINISTRACJĘ majątkną obejmie młody, energiczny ziemianin, oficer rezerwy, dobry organizator, ustosunkowany, chlubne referencje. Zgłoszenia pod „Administracja” przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego”. 527

KORRESPONDENTKĘ polsko-niemiecką, piszącą biegle na maszynie, kilkuletnia praktyka biurowa, poszukuje odpowiedniego zajęcia. Łaskawe oferty dla „Korespondentki” przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego” 528

ROLNIK z kilkuletnią praktyką poszukuje posady w większym majątku od 1-go ewentualnie 15 kwietnia, w charakterze pomocnika gospodarczego, ekonomia. Łaskawe zgłoszenia pod „Rolnik” przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego”. 526

CEGLE

pełną ręczną i maszynową dziurawkę, trocinówkę klinkierową, stropową i szamotową dostarcza Biuro Techniczno-Handlowe **ZYGMUNT CHODYNA** Warszawa, ul. Żelazna 38. Ceny przystępne. 510 Ceny przystępne.

Komunikat.

Światowej sławy psycho-grafolog Szyller Szkolnik opowie Ci, kim jesteś, kim być możesz? Nadeślij charakter pisma swój lub zainteresowanej osoby, zakomunikuj: imię, rok, miesiąc urodzenia Otrzymaasz szczegółową analizę charakteru, określenie zalet, wad zdolności, przeznaczenie. Analizę wysyłam po otrzymaniu 2 zł. Osobiście przyjmuję od 12—7. Protokoły, odezwy, podziękowania najwybitniejszych osób stolicy. Warszawa Psycho-Gratolog. Szyller Szkolnik Piękna 25—25.

„ZESPOŁ“ ZAKŁAD KRAWIECKI

Juljusza Giermka
Kraków, Garncarska 7, parto
poleca stroje męskie, wyko-
nanie pierwszorzędne.
Ceny niskie.

Tylko na czas przedświąteczny Korzystajcie z okazji.

8 metry materiału tylko 15 zł. 50 groszy.

Prowadząc od szeregu lat sprzedaż towarów włókienniczych we Lwowie, i będąc w posiadaniu kolosalnych zapasów materiałów, z powodu braku gotówki i zastojów postanowiliśmy sprzedawać, a na prowincję wysyłać pocztą odcinki na garnitury po cenach obcące niebawym niskich, a mianowicie: **Polecamy 8 metry materiału ubraniego**, czysto wełnianego na garnitur męski lub kostium damski, powójnej szerokości, w najmodniejszą kratkę lub paseczki we wszystkich kolorach, jak to: popielaty, granatowy, zielony, brązowy za **8 metry tylko 15 zł. 50 gr.** **Taki sam materiał w wyższym gatunku „Modern“**, cena za 3 metry 28 zł. (może być gładki), a gatunek najwyższy „London“, cena za 3 metry 37 zł. 50 gr. Na żądanie klientów dodajemy komplet podszewki pod marynarkę, kam zerkę, spodnie, do rękawów, kieszeni, za 9 zł., a najwyższy gatunek 10 zł. 50 gr. Na prowincję, do wszystkich miast i miasteczek całej Polski wysyłamy pocztą za pobraniem (płaci się przy odbiorze). Za przesyłkę i opakowanie dolicza się 2 zł. 50 gr. Adresować: 352
Lwowska Spółka Manufakturowa. — Lwów, ulica Akademicka L. 23.

POSZUKUJE MIESZKANIA

z dwóch pokoi i kuchni. Dam wysoki czynsz z góry, oraz obejmę administrację kamienicy. Zgłoszenia do Administracji „Gońca Krakowskiego” pod „Wysoki czynsz”. 516

Z OSTATNIEJ CHWILI.

Dowiadujemy się iż zakład fotograficzny „ROCOCO” w Warszawie Zielna 3, w celu rozpowszechnienia swego zakładu fotograficznego przeznaczył do rozdania 322

10.000 PORTRETÓW, DARMO!!

Jest to fakt, który należy ocenić i każdy z życzących sobie mieć portret retuszowany, artystycznie wykonany, ze zdumiewającym podobieństwem, oprawiony w eleganckie passe-portout, rozmiaru 35×45 cm. powinien przysłać do zakładu fotograficznego „ROCOCO”, Warszawa, Zielna 3, oddz. 28, skrzynka pocztowa 627 fotografię, grupę lub t. p. z podaniem dokładnego adresu, a otrzyma w przeciągu 12 dni swą fotografię w całości w raz z portretem Zapasse-portout, przesyłkę i opakowanie należy nadesłać 5 złotych. Przy grupach należy osobę, przeznaczoną do powiększenia, oznaczyć X.

Nie jest to żadna reklama, lecz rzeczywisty fakt, radzimy więc przekonać się.

CZYTAJCIE!

Najpoważniejsze — najlepiej informowane pismo stołeczne

„WARSZAWIANKA”

Frenumeratę i ogłoszenia przyjmuje administracja „Warszawianki” Kraków, ul. Dunajewskiego L. 7
Telefon Nr 2502

Ważne dla Pań!

Wróciłem z zagranicy i otworzyłem już mój od wielu lat istniejący 401

ZAKŁAD KRAWIECKI

Wykonuję pierwszorzędne **kostjmy i płaszcze** według modeli zagr. po cenach nader przystępnych
M. KLOTZ Zakłady krawieckie
KRAKÓW, BRACKA 6.

Jeneralne przedstawicielstwo na Szwajcarię

obejmie kupiec z dobrymi referencjami posiadający biura i składy w dobrym punkcie, BASEL I. (Szwajcaria) POST-FACH 13601.

Wspomnienia z życia

Sp. X. Stanisława Stojalowskiego
napisane przez Helenę Hempel

Do nabycia w Administracji „Wieńca—Pszczółki”, w cenie 2 zł. 50 gr. Z przesyłką poleconą 3 zł. Pieniądze można posyłać czekiem na konto 400.900.

Ciasto strudlowe galaretki owocowe

poleca 519
Fabryka „SIDONJA”, Kraków, Szlak 59

*Prosimy naszych Czytelników by popierali
Firmy ogłaszające się w „Gońcu”*